

Uradni list

Evropske unije

L 81

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 55

21. marec 2012

Vsebina

I Zakonodajni akti

DIREKTIVE

- ★ Direktiva 2012/5/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o spremembah Direktive Sveta 2000/75/ES, glede cepljenja proti bolezni modrikastega jezika 1
- ★ Direktiva 2012/6/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o spremembah Direktive Sveta 78/660/EGS o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, v zvezi z mikrosubjekti ⁽¹⁾ 3

SKLEPI

- ★ Sklep št. 243/2012/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o vzpostavitvi večletnega programa politike radijskega spektra ⁽¹⁾ 7

Cena: 3 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

II *Nezakonodajni akti*

UREDBE

- ★ **Delegirana uredba Komisije (EU) št. 244/2012 z dne 16. januarja 2012 o dopolnitvi Direktive 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta o energetske učinkovitosti stavb z določitvijo primerjalnega metodološkega okvira za izračunavanje stroškovno optimalnih ravni za minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti stavb in elementov stavb ⁽¹⁾** 18
- ★ **Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 245/2012 z dne 20. marca 2012 o spremembi Uredbe (ES) št. 1187/2009 glede izvoza mleka in mlečnih izdelkov v Dominikansko republiko** 37
- Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 246/2012 z dne 20. marca 2012 o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave 39
- Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 247/2012 z dne 20. marca 2012 o izdaji uvoznih dovoljenj na podlagi zahtevkov, vloženih v prvih sedmih dneh marca 2012 v okviru tarifne kvote za visokokakovostno goveje meso, ki se upravlja Uredba (ES) št. 620/2009 41
- Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 248/2012 z dne 20. marca 2012 o preklicu odložitve vlaganja zahtevkov za uvozna dovoljenja za proizvode v sektorju sladkorja v okviru nekaterih tarifnih kvot 42

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

I

(Zakonodajni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2012/5/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 14. marca 2012

o spremembah Direktive Sveta 2000/75/ES, glede cepljenja proti boleznim modrikastega jezika

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva Sveta 2000/75/ES z dne 20. novembra 2000 o določitvi posebnih določb za boj zoper in izkoreninjenje bolezni modrikastega jezika ⁽³⁾ določa pravila in ukrepe nadzora za boj zoper bolezen modrikastega jezika in njeno izkoreninjenje, vključno s pravili o vzpostavitvi okuženih in ogroženih območij ter uporabi cepiv proti boleznim modrikastega jezika.

(2) V preteklosti so bili v Uniji evidentirani le občasni vdori nekaterih serotipov virusa bolezni modrikastega jezika. Ti vdori so se pojavili predvsem v južnih delih Unije. Vendar pa je po sprejetju Direktive 2000/75/ES in zlasti po pojavu serotipov 1 in 8 virusa bolezni modrikastega

jezika v letih 2006 in 2007 virus bolezni modrikastega jezika postal bolj široko razširjen v Uniji z možnostjo, da na določenih območjih postane endemičen. Zato je postalo težko nadzirati širitev navedenega virusa.

(3) Pravila o cepljenju proti boleznim modrikastega jezika, kot so določena v Direktivi 2000/75/ES, temeljijo na izkušnjah z uporabo tako imenovanih „modificiranih živih cepiv“ ali „oslabljenih živih cepiv“, ki so bila v času sprejetja navedene direktive edina razpoložljiva cepiva. Uporaba teh cepiv lahko pripelje do nezaželenega lokalnega kroženja cepilnega virusa med necepljenimi živalmi.

(4) V zadnjih letih so kot posledica nove tehnologije postala na voljo „inaktivirana cepiva“ proti boleznim modrikastega jezika, ki ne pomenijo tveganja nezaželenega lokalnega kroženja cepilnega virusa med necepljenimi živalmi. S široko uporabo takih cepiv med akcijo cepljenja v letih 2008 in 2009 se je stanje glede bolezni znatno izboljšalo. Splošno sprejeto je, da je cepljenje z inaktiviranimi cepivi najprimernejše orodje za nadzor bolezni modrikastega jezika in preprečevanje klinične bolezni v Uniji.

(5) Za zagotovitev boljšega nadzora bolezni modrikastega jezika in zmanjšanja bremena, ki ga kmetijskemu sektorju povzroča navedena bolezen, je primerno spremeniti trenutna pravila o cepljenju iz Direktive 2000/75/ES, da se upošteva najnovejši tehnološki razvoj pri proizvodnji cepiv.

(6) Da bi novi predpisi veljali za cepljenje v letu 2012, bi morala ta direktiva začeti veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

(7) S spremembami v tej direktivi bi bilo treba pravila o cepljenju narediti prožnejša in obenem upoštevati dejstvo, da so zdaj na voljo inaktivirana cepiva, ki se lahko uspešno uporabljajo tudi zunaj območij, za katera veljajo omejitve gibanja živali.

⁽¹⁾ UL C 132, 3.5.2011, str. 92.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 15. decembra 2011 (UL C 46 E, 17.2.2012, str. 15). Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. februarja 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL L 327, 22.12.2000, str. 74.

- (8) Poleg tega uporaba oslabljenih živih cepiv ne bi smela biti izvzeta, če se uvedejo ustrezni varnostni ukrepi, saj bi ta lahko bila še vedno potrebna v določenih razmerah, kot na primer po pojavu novega serotipa virusa bolezni modrikastega jezika, proti kateremu inaktivirana cepiva morda še ne bodo na voljo.
- (9) Zato bi bilo treba Direktivo 2000/75/ES ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 2000/75/ES se spremeni, kot sledi:

1. v členu 2 se doda naslednja točka:

„(j) „oslABLJENA ŽIVA CEPIVA“: cepiva, ki so proizvedena s prilagoditvijo v naravi prisotnih izolatov virusa bolezni modrikastega jezika z zaporednimi pasažami na tkivnih kulturah ali na oplojenih kokošjih jajcih.“;

2. člen 5 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 5

1. Pristojni organ države članice lahko dovoli uporabo cepiva proti bolezni modrikastega jezika, če:

(a) taka odločitev temelji na rezultatih posebne ocene tveganja, ki jo je izvedel pristojni organ;

(b) je Komisija obveščena pred izvajanjem takega cepljenja.

2. Kadar koli se uporabijo oslABLJENA ŽIVA CEPIVA, države članice zagotovijo, da pristojni organ določi meje:

(a) okuženega območja, ki vključuje vsaj območje cepljenja;

(b) ogroženega območja, ki vključuje del ozemlja Unije in sega najmanj 50 kilometrov čez meje okuženega območja.“;

3. v členu 6(1) se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) izvaja ukrepe, sprejete v skladu s postopkom iz člena 20(2), še zlasti v zvezi z uvedbo kakršnega koli programa cepljenja ali drugih alternativnih ukrepov.“;

4. v členu 8(2) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) Ogroženo območje obsega del ozemlja Unije, ki sega najmanj 50 kilometrov čez meje okuženega območja in na katerem ni bilo v preteklih 12 mesecih opravljeno nikakršno cepljenje proti bolezni modrikastega jezika z oslABLJENIMI ŽIVIMI CEPIVI.“;

5. v členu 10 se točka 2 nadomesti z naslednjim:

„2. je na ogroženem območju prepovedano kakršno koli cepljenje proti bolezni modrikastega jezika z oslABLJENIMI ŽIVIMI CEPIVI.“

Člen 2

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise za usklajitev s to direktivo najpozneje do 23. septembra 2012. Komisijo nemudoma obvestijo o besedilih zadevnih določb teh predpisov.

Te predpise začnejo uporabljati najpozneje od 24. septembra 2012.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisijo obvestijo o besedilih zadevnih določb predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 14. marca 2012

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

N. WAMMEN

DIREKTIVA 2012/6/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 14. marca 2012

o spremembah Direktive Sveta 78/660/EGS o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, v zvezi z mikrosubjekti

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 50(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Evropski svet je v svojih sklepih z zasedanj dne 8. in 9. marca 2007 poudaril, da je zmanjšanje upravne obremenitve pomembno za spodbujanje evropskega gospodarstva in da si je treba za zmanjšanje upravnih obremenitev v Evropski uniji odločno prizadevati skupaj.

(2) Računovodstvo je bilo opredeljeno kot eno od ključnih področij, na katerem se lahko zmanjša upravna obremenitev podjetij v Uniji.

(3) Priporočilo Komisije 2003/361/ES ⁽³⁾ opredeljuje mikro-, mala in srednja podjetja. Vendar so posvetovanja z državami članicami pokazala, da so merila glede velikosti za mikropodjetja v navedenem priporočilu za računovodske namene morda previsoka. Zato bi bilo treba uvesti podskupino mikropodjetij, tako imenovane „mikrosubjekte“, ki bi vključevala družbe z nižjimi merili glede velikosti bilančne vsote in čistih prihodkov od prodaje, kot so določene za mikropodjetja.

(4) Mikrosubjekti večinoma poslujejo lokalno ali regionalno, njihova čezmejna dejavnost je skromna ali pa je sploh ni. Poleg tega imajo pomembno vlogo pri ustvarjanju novih delovnih mest, spodbujanju raziskav in razvoja ter ustvarjanju novih gospodarskih dejavnosti.

(5) Mikrosubjekti nimajo veliko sredstev za izpolnjevanje strogih zakonskih predpisov. Vendar pa zanje pogosto veljajo ista pravila o finančnem poročanju kot za večje družbe. Ta pravila ustvarjajo breme, ki ni sorazmerno z njihovo velikostjo in je torej za najmanjša podjetja nesorazmerno v primerjavi z večjimi. Zato bi moralo biti možno mikrosubjekte oprostiti določenih obveznosti, ki bi jim lahko naložile nepotrebno upravno obremenitev. Vseeno pa bi morale za mikrosubjekte še naprej veljati vse nacionalne obveznosti vodenja evidence poslovnih transakcij in finančnega stanja.

(6) Ker se bo število družb, za katere bodo veljala merila glede velikosti iz te direktive, med posameznimi državami članicami zelo razlikovalo in ker dejavnosti mikrosubjektov zelo malo ali sploh ne vplivajo na čezmejno trgovino ali delovanje notranjega trga, bi morale države članice različne učinke teh meril upoštevati pri izvajanju te direktive na nacionalni ravni.

(7) Države članice bi morale pri odločanju o tem, kako in ali bodo sploh uveljavile ureditev za mikrosubjekte v okviru Direktive Sveta 78/660/EGS ⁽⁴⁾, upoštevati konkreten položaj in potrebe svojih trgov.

(8) Mikrosubjekti morajo upoštevati prihodke in stroške v poslovnem letu, ne glede na datum prejema ali plačila takšnih prihodkov ali stroškov. Toda zanje je lahko izračunavanje aktivnih in pasivnih časovnih razmejitev obremenjujoče. Državam članicam bi zato moralo biti dovoljeno, da mikrosubjekte oprostito obveznosti izračunavanja in poročanja o takšnih postavkah samo, v kolikor se taka oprostitev nanaša na stroške, ki niso stroški surovin in potrošnega materiala, popravki vrednosti, stroški za osebe in davki. Na ta način se lahko upravno breme, povezano z izračunavanjem razmeroma majhne bilančne vsote, zmanjša.

(9) Objavljanje letnih računovodskih izkazov je lahko za mikrosubjekte obremenjujoče. Toda države članice morajo zagotoviti skladnost s to direktivo. Zato bi bilo treba državam članicam dovoliti, da mikrosubjekte oprostito splošne obveznosti objavljanja, če se podatki o bilanci stanja sporočijo vsaj enemu imenovanemu pristojnemu organu v skladu z nacionalnim pravom in se predložijo poslovnemu registru, tako da je na zahtevo

⁽¹⁾ UL C 317, 23.12.2009, str. 67.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 10. marca 2010 (UL C 349E, 22.12.2010, str. 111) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 12. septembra 2011 (UL C 337 E, 18.11.2011, str. 1). Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. decembra 2011 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 21. februarja 2012.

⁽³⁾ UL L 124, 20.5.2003, str. 36.

⁽⁴⁾ UL L 222, 14.8.1978, str. 11.

mogoče pridobiti en izvod. V takih primerih ne bi veljala obveznost iz člena 47 Direktive 78/660/EGS, da se računovodske listine objavijo v skladu s členom 3(5) Direktive 2009/101/ES ⁽¹⁾.

- (10) Namen te direktive je državam članicam omogočiti, da za mikrosubjekte ustvarijo preprosto okolje finančnega poročanja. Če bi se uporabilo pošteno vrednotenje, bi bilo morda treba podlago, na kateri je bila ocenjena poštena vrednost nekaterih postavk, utemeljevati s podrobnimi podatki. Glede na to, da je v ureditvi za mikrosubjekte predvideno zelo omejeno razkritje v obliki pojasnil k računovodskim izkazom, uporabniki izkazov mikrosubjektov ne bi vedeli, ali navedeni zneski iz bilance stanja in izkaza poslovnega izida predstavljajo poštene vrednosti. Da bi takim uporabnikom glede tega zagotovile gotovost, države članice mikrosubjektom, ki uporabljajo katero koli izmed oprostitev, ki so jim na voljo v tej direktivi, ne bi smele dovoliti ali od njih zahtevati, da pri pripravi svojih izkazov za podlago uporabljajo pošteno vrednotenje. Mikrosubjekti, ki želijo ali morajo uporabiti pošteno vrednost, bodo to lahko še vedno storili z uporabo drugih ureditev iz te direktive, če država članica tako uporabo dovoljuje ali zahteva.
- (11) Države članice bi morale pri odločanju o tem, kako in ali bodo sploh uvedle ureditev za mikrosubjekte iz področja uporabe Direktive 78/660/EGS, zagotoviti, da mikrosubjekti, ki se bodo konsolidirali v skladu z Direktivo Sveta 83/349/EGS ⁽²⁾ o konsolidiranih računovodskih izkazih, uporabijo računovodske podatke, ki so dovolj podrobni za ta namen, ter da oprostite iz te direktive ne posegajo v obveznost, da se pripravijo konsolidirani računovodski izkazi v skladu z Direktivo 83/349/EGS.
- (12) Ker cilja te direktive, in sicer zmanjšanja upravne obremenitve mikrosubjektov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se ta cilj zaradi njegovega učinka lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za dosego navedenega cilja.
- (13) Direktivo 78/660/EGS bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

⁽¹⁾ Direktiva 2009/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu z drugim pododstavkom člena 54 Pogodbe, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom (UL L 258, 1.10.2009, str. 11).

Redakcijska opomba: Naslov Direktive 2009/101/ES je bil prilagojen zaradi upoštevanja preštevilčenja členov Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, v skladu s členom 5 Lizbonske pogodbe; prvotno napotilo se je nanašalo na drugi odstavek člena 48 Pogodbe.

⁽²⁾ UL L 193, 18.7.1983, str. 1.

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 78/660/EGS

Direktiva 78/660/EGS se spremeni, kot sledi:

1. vstavi se naslednji člen:

„Člen 1a

1. Države članice lahko določijo, da so družbe, ki na dan svoje bilance stanja ne presegajo omejitev dveh od naslednjih treh meril (mikrosubjekti), v skladu z odstavkoma 2 in 3 izvzete od določenih obveznosti iz te direktive:

(a) bilančna vsota: 350 000 EUR;

(b) čisti prihodki od prodaje: 700 000 EUR;

(c) povprečno število zaposlenih v poslovnem letu: 10.

2. Države članice lahko družbe iz odstavka 1 izvzamejo od katere ali vseh naslednjih obveznosti:

(a) obveznosti, da v skladu s členoma 18 in 21 predložijo ‚Aktivne časovne razmejitev‘ in ‚Pasivne časovne razmejitev‘;

(b) če država članica izkoristi možnost iz točke (a) tega odstavka, lahko tem družbam samo glede drugih stroškov iz točke (b)(vi) odstavka 3 dovoli izjemo od člena 31(1)(d) glede upoštevanja ‚Aktivnih časovnih razmejitev‘ in ‚Pasivnih časovnih razmejitev‘, če je to dejstvo razkrito v pojasnilih k računovodskim izkazom ali v skladu s točko (c) tega odstavka na koncu bilance stanja;

(c) obveznosti, da sestavijo pojasnila k računovodskemu izkazu v skladu s členi 43 do 45, če so zahtevane informacije iz člena 14 in točke 13 člena 43(1) te direktive in člena 22(2) Direktive 77/91/EGS ^(*) navedeni na koncu bilance stanja;

(d) obveznosti, da pripravijo letno poročilo v skladu s členom 46 te direktive, če so zahtevani podatki iz člena 22(2) Direktive 77/91/EGS navedeni v pojasnilih k računovodskim izkazom ali v skladu s točko (c) tega odstavka na koncu bilance stanja;

(e) obveznosti, da objavijo letni računovodski izkaz v skladu s členi 47 do 50a, če se v njem vsebovani podatki o bilanci stanja v skladu z nacionalnim pravom sporočijo vsaj enemu pristojnemu organu, ki ga imenuje zadevna država članica. Če pristojni organ ni centralni register, trgovinski register ali register podjetij, kakor je navedeno v členu 3(1) Direktive 2009/101/ES (**), mora pristojni organ o letnem računovodskem izkazu uradno obvestiti tak register.

3. Države članice lahko dovolijo družbam iz odstavka 1, da:

(a) sestavijo skrajšano bilanco stanja, v kateri so posebej prikazane vsaj tiste postavke, ki so v členu 9 ali 10 navedene za črkami, če je to ustrezno. Če se uporabi točka (a) odstavka 2, se postavka E pod ‚Sredstva‘ in postavka D pod ‚Obveznosti‘ iz člena 9 ali postavki E in K iz člena 10 ne vključita v bilanco stanja;

(b) sestavijo skrajšan izkaz poslovnega izida, v katerem so posebej prikazane vsaj naslednje postavke, če je to ustrezno:

(i) čisti prihodki od prodaje;

(ii) drugi prihodki;

(iii) stroški surovin in potrošnega materiala;

(iv) stroški za osebje;

(v) popravki vrednosti;

(vi) drugi stroški;

(vii) davki;

(viii) dobiček ali izguba.

4. Države članice ne dovolijo uporabe oddelka 7a nobenemu mikrosubjektu, ki uveljavlja katero izmed izjem od določb odstavkov 2 in 3, niti tega od nobenega takšnega mikrosubjekta ne zahtevajo.

5. Za družbe iz odstavka 1 velja, da letni računovodski izkaz, sestavljen v skladu z odstavki 2, 3 in 4 prikazuje resnično in pošteno sliko v skladu z odstavkom 3 člena 2 in zato se za takšne računovodske izkaze ne uporabljata odstavka 4 in 5 istega člena.

6. Če družba na dan svoje bilance stanja preseže ali preneha presegati omejitve dveh od treh meril iz odstavka 1, to dejstvo na uporabo izjeme, kot je določena v odstavkih 2, 3 in 4, vpliva le, če se pojavi tako v tekočem kot v preteklem poslovnem letu.

7. V državah članicah, ki niso uvedle eura, se znesek v nacionalni valuti, ki ustreza zneskom iz odstavka 1, izračuna

po menjalnem tečaju, objavljenem v *Uradnem listu Evropske unije* na dan začetka veljavnosti katere koli direktive, ki določa te zneske.

8. Bilančno vsoto iz točke (a) odstavka 1 sestavljajo bodisi sredstva iz postavk A do E pod ‚Sredstva‘ iz člena 9 bodisi sredstva iz postavk A do E iz člena 10. Če se uporabi točka (a) odstavka 2, bilančno vsoto iz točke (a) odstavka 1 sestavljajo bodisi sredstva iz postavk A do D pod ‚Sredstva‘ iz člena 9 bodisi sredstva iz postavk A do D iz člena 10.

(*) Druga direktiva Sveta 77/91/EGS z dne 13. decembra 1976 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu z drugim odstavkom člena 54 Pogodbe glede ustanavljanja delniških družb ter ohranjanja in spreminjanja njihovega kapitala, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti (UL L 26, 31.1.1977, str. 1). Redakcijska opomba: Naslov Direktive 77/91/EGS je bil prilagojen zaradi upoštevanja preštevilenja členov Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, v skladu s členom 12 Amsterdamske pogodbe in členom 5 Lizbonske pogodbe; prvotno napotilo se je nanašalo na drugi odstavek člena 58 Pogodbe.

(**) Direktiva 2009/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu z drugim odstavkom člena 54 Pogodbe, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti (UL L 258, 1.10.2009, str. 11). Redakcijska opomba: Naslov Direktive 2009/101/ES je bil prilagojen zaradi upoštevanja preštevilenja členov Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, v skladu s členom 5 Lizbonske pogodbe; prvotno napotilo se je nanašalo na drugi odstavek člena 48 Pogodbe.“;

2. odstavek 1 člena 5 se nadomesti z naslednjim:

„1. Ne glede na določbe člena 4(1) in (2), lahko države članice predpišejo posebne načrte za letne računovodske izkaze investicijskih družb in finančnih holding družb, če ti načrti prikazujejo sliko teh družb, enakovredno tisti, ki je predvidena v členu 2(3). Države članice ne dovolijo uporabe izjem, navedenih v členu 1a, za investicijske družbe ali finančne holding družbe.“;

3. člen 53a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 53a

Države članice družbam, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v smislu točke 14 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES, ne dovolijo uporabe izjem, navedenih v členih 1a, 11 in 27, točkah 7a in 7b člena 43(1) ter členih 46, 47 in 51.“

Člen 2**Prenos**

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, če in ko se odločijo uporabiti možnost iz člena 1a Direktive 78/660/EGS, pri čemer zlasti upoštevajo nacionalne razmere glede števila družb, za katera se uporabljajo merila glede velikosti iz odstavka 1 navedenega člena. Besedilo teh predpisov takoj sporočijo Komisiji.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih določb nacionalnih predpisov, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3**Poročilo**

Najpozneje do 10. aprila 2017 Komisija predloži Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru poročilo o stanju mikrosubjektov, zlasti ob upoštevanju

stanja na nacionalni ravni glede števila družb, ki so zajete z merilom velikosti, ter zmanjšanja upravnega bremena kot rezultat oprostitev od obveznosti objavljanja.

Člen 4**Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5**Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 14. marca 2012

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
N. WAMMEN

SKLEPI

SKLEP št. 243/2012/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 14. marca 2012

o vzpostavitvi večletnega programa politike radijskega spektra

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu z Direktivo 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva) ⁽³⁾ lahko Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži zakonodajne predloge za vzpostavitev večletnih programov politike radijskega spektra. Ti programi bi morali določiti usmeritve politike in cilje za strateško načrtovanje in usklajevanje uporabe spektra v skladu z direktivami, ki se uporabljajo za elektronska komunikacijska omrežja in storitve. Te usmeritve politike in cilji bi se morali nanašati na razpoložljivost in učinkovito uporabo spektra, potrebnega za vzpostavitev in delovanje notranjega trga. Program politike radijskega spektra (v nadaljnjem besedilu: Program) bi moral podpirati cilje in ključne ukrepe, določene v Sporočilu Komisije

z dne 3. marca 2010 o strategiji Evropa 2020 in Sporočilu Komisije z dne 26. avgusta 2010 "Evropska digitalna agenda", in je eden izmed 50 prednostnih ukrepov iz Sporočila Komisije z dne 11. novembra 2010 "K aktu enotnega trga".

(2) Ta sklep ne bi smel posegati v obstoječe pravo Unije, zlasti v Direktivo 1999/5/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 1999 o radijski opremi in telekomunikacijski terminalski opremi ter medsebojnem priznavanju skladnosti te opreme ⁽⁴⁾, Direktivo 2002/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju (Direktiva o dostopu) ⁽⁵⁾, Direktivo 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi) ⁽⁶⁾, Direktivo 2002/21/ES ter Odločbo št. 676/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o pravnem okviru za politiko radijskega spektra v Evropski skupnosti (Odločba o radijskem spektru) ⁽⁷⁾. Ta sklep prav tako ne bi smel posegati v ukrepe, ki so bili sprejeti na nacionalni ravni v skladu s pravom Unije in ki sledijo ciljem splošnega interesa, zlasti ciljem v zvezi z urejanjem vsebine in avdiovizualno politiko ter pravico držav članic, da organizirajo in uporabljajo svoj spekter za potrebe javnega reda in javne varnosti ter za obrambo.

(3) Spekter je ključen javni vir za bistvene sektorje in storitve, vključno za mobilne, brezžične širokopasovne in satelitske komunikacije, televizijsko in radijsko radiodifuzijo, promet, radiolokacijo in za naprave, kot so alarmi, daljinski upravljalniki, slušni pripomočki, mikrofoni in medicinska oprema. Podpira javne storitve, kot so storitve varovanja in varnosti, vključno s civilno zaščito, ter znanstvene dejavnosti, kot so meteorologija, opazovanje Zemlje, radioastronomija in vesoljske raziskave. Enostaven dostop do spektra igra vlogo tudi pri zagotavljanju elektronskih komunikacij, zlasti za državljane in podjetja z odročnih in redko poseljenih območij, kot so podeželje ali otoki. Regulativni ukrepi glede spektra tako vplivajo na gospodarstvo, varnost, zdravje, javni interes, kulturo, znanost, družbo, okolje in tehniko.

⁽¹⁾ UL C 107, 6.4.2011, str. 53.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. maja 2011 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 13. decembra 2011 (UL C 46 E, 17.2.2012, str. 1). Stališče Evropskega parlamenta z dne 15. februarja 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu)

⁽³⁾ UL L 108, 24.4.2002, str. 33.

⁽⁴⁾ UL L 91, 7.4.1999, str. 10.

⁽⁵⁾ UL L 108, 24.4.2002, str. 7.

⁽⁶⁾ UL L 108, 24.4.2002, str. 21.

⁽⁷⁾ UL L 108, 24.4.2002, str. 1.

- (4) Sprejeti bi bilo treba prenovljen gospodarski in družbeni pristop k upravljanju, razporeditvi in uporabi spektra. Ta pristop bi moral posebno pozornost nameniti politiki spektra, da bi zagotovili večjo učinkovitost spektra in boljše načrtovanje frekvenc ter vzpostavili varovala pred protikonkurenčnim ravnanjem.
- (5) Strateško načrtovanje in usklajevanje uporabe spektra na ravni Unije bi moralo okrepiti notranji trg brezžičnih elektronskih komunikacijskih storitev in opreme ter tudi druge politike Unije, ki zahtevajo uporabo spektra, ter tako ustvariti nove priložnosti za inovacije in ustvarjanje delovnih mest, hkrati pa naj bi prispevalo k oživitvi gospodarstva in socialni vključenosti po vsej Uniji, pri čemer naj bi se upoštevala tudi pomembna družbena, kulturna in gospodarska vrednost spektra.
- (6) Uskladitev ustrezne uporabe spektra lahko pozitivno vpliva tudi na kakovost storitev, ki se zagotavljajo prek elektronskih komunikacij, in je bistvena za ustvarjanje ekonomije obsega, s čimer se znižujejo stroški vzpostavitve brezžičnih omrežij in stroški brezžičnih naprav za potrošnike. Unija zato potrebuje program politike, ki zajema notranji trg za vsa področja politik Unije, ki vključujejo uporabo spektra, kot so politike elektronskih komunikacij, raziskav, tehnološkega razvoja in vesolja, prometa, energetike in avdiovizualne politike.
- (7) Program bi moral spodbujati konkurenčnost in prispevati k polaganju temeljev za pristni enotni digitalni trg.
- (8) Glede na velik potencial, ki ga imajo brezžične storitve pri spodbujanju na znanju temelječega gospodarstva ter razvijanju in podpiranju sektorjev, odvisnih od informacijskih in komunikacijskih tehnologij, in pri premostitvi digitalnega razkoraka, bi moral Program še posebej podpreti strategijo Evropa 2020. Zaradi čedalje večje uporabe zlasti avdiovizualnih medijskih storitev in spletnih vsebin se povečuje povpraševanje po hitrosti in pokritosti. To je tudi eden od ključnih ukrepov Evropske digitalne agende, s katerim naj bi v prihodnjem, na omrežju in znanju temelječem gospodarstvu zagotovili hitri širokopasovni internet z visoko zastavljenim ciljem univerzalne pokritosti s širokopasovnimi povezavami. Zagotavljanje najvišjih možnih hitrosti in zmogljivosti žičnih in brezžičnih širokopasovnih povezav prispeva k cilju širokopasovnega dostopa s hitrostjo najmanj 30 Mb/s za vse do leta 2020, pri čemer naj bi vsaj polovica gospodinjstev Unije imela širokopasovni dostop s hitrostjo vsaj 100 Mb/s, in je pomembno za spodbujanje gospodarske rasti in svetovne konkurenčnosti ter potrebno za doseganje trajnostnih gospodarskih in družbenih koristi enotnega digitalnega trga. Program bi moral podpirati in spodbujati tudi druge sektorske politike Unije, kot so trajnostno okolje ter gospodarska in socialna vključenost za vse državljane Unije. Ker so brezžične aplikacije pomembne za inovacije, je Program tudi ena od ključnih pobud pri podpiranju politike Unije na področju inovacij.
- (9) Program bi moral položiti temelje za razvoj, s katerim lahko Unija prevzame vodilno vlogo pri zagotavljanju brezžičnih širokopasovnih hitrosti, mobilnosti, pokritosti in zmogljivosti. Takšno vodstvo je bistvenega pomena za vzpostavitev konkurenčnega enotnega digitalnega trga, ki naj bi odprl notranji trg za vse državljane Unije.
- (10) Program bi moral podrobno določiti vodilna načela in cilje za države članice in institucije Unije do leta 2015, ter določiti posebne pobude za izvajanje. Čeprav je upravljanje spektra še vedno večinoma v nacionalni pristojnosti, bi ga bilo treba izvajati v skladu z obstoječim pravom Unije, omogočiti pa bi bilo treba tudi izvajanje ukrepov za uresničevanje politik Unije.
- (11) Program bi moral upoštevati tudi Odločbo št. 676/2002/ES ter tehnično znanje in izkušnje Evropske konference poštne in telekomunikacijskih uprav (v nadaljnjem besedilu: CEPT), da se bodo politike Unije, ki so odvisne od spektra in o katerih sta se dogovorila Evropski parlament in Svet, lahko izvajale s tehničnimi izvedbenimi ukrepi, pri čemer se je treba zavedati, da se takšni ukrepi lahko sprejmejo, kadar je to potrebno za izvajanje že obstoječih politik Unije.
- (12) Enostaven dostop do spektra lahko zahteva inovativne vrste odobritev, kot sta skupinska uporaba spektra ali souporaba infrastrukture, katerih uporaba v Uniji bi se lahko olajšala tako, da se določijo primeri najboljših praks in spodbuja izmenjava informacij ter opredelijo nekateri skupni ali konvergenčni pogoji za uporabo spektra. Splošne odobritve, ki predstavljajo najmanj zahtevno vrsto odobritve, so še posebej zanimive v primerih, ko motenje ne predstavlja tveganja za oviranje razvoja drugih storitev.
- (13) Tako imenovano "kognitivno tehnologijo", ki je še vedno v fazi tehnološkega razvoja, bi bilo treba nadalje raziskovati, vključno z olajševanjem izmenjave na podlagi geolokiranja.
- (14) Trgovanje s pravicami do spektra, v povezavi s prožnimi pogoji za uporabo, bi lahko bilo znatno v korist gospodarske rasti. Zato bi bilo treba v skladu z Direktivo 2002/21/ES takoj dovoliti trgovanje s pasovi, za katere je bila s pravom Unije že uvedena prožna uporaba. Izmenjava najboljših praks o pogojih in postopkih za

odobritev takšnih pasov in splošni ukrepi za preprečevanje kopičenja pravic do uporabe spektra, ki lahko ustvarijo prevladujoče položaje, ter neupravičene neuporabe teh pravic, bi olajšali usklajeno uvajanje teh ukrepov v vseh državah članicah in pridobivanje takšnih pravic kjer koli v Uniji. Kjer je mogoče, bi bilo treba brez poseganja v določbe Direktive 2002/20/ES v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami spodbujati skupinsko uporabo (ali souporabo) spektra v smislu, da ima nedoločeno število neodvisnih uporabnikov in/ali naprav sočasni dostop do spektra v istem frekvenčnem območju na določenem geografskem območju pod natančno opredeljenimi pogoji.

- (15) Kot je poudarjeno v Evropski digitalni agendi, so brezžične širokopasovne povezave pomembno sredstvo za dvig konkurenčnosti, potrošnikove izbire in dostopa na podeželju in drugih območjih, kjer je žične širokopasovne povezave težko vzpostaviti ali to ekonomsko ni izvedljivo. Vendar pa upravljanje spektra lahko vpliva na konkurenčnost, saj lahko spremeni vlogo in moč udeležencev na trgu, na primer če obstoječi uporabniki pridobijo neupravičeno konkurenčno prednost. Omejen dostop do spektra, zlasti kadar ni dovolj ustreznega spektra, lahko ovira vstop novih storitev ali aplikacij ter inovacije in konkurenco. Pridobitev novih pravic do uporabe spektra, vključno s prenosom ali zakupom ali drugimi transakcijami med uporabniki, ter uvedba novih prožnih pogojev za uporabo spektra lahko vplivata na obstoječe konkurenčne razmere. Države članice bi zato morale sprejeti ustrezne predhodne (*ex ante*) in naknadne (*ex post*) regulativne ukrepe (kot so ukrepi za spremembo obstoječih pravic, prepoved nekaterih pridobitev pravic do uporabe spektra, uvedba pogojev za kopičenje spektra in učinkovito uporabo, kakor so določeni v Direktivi 2002/21/ES, omejevanje količine spektra, ki je na voljo posameznemu podjetju, ali preprečevanje prekomernega kopičenja pravic do uporabe spektra), s katerimi bi preprečile izkrivljanje konkurence v skladu z načeli iz Direktive 2002/20/ES in Direktive Sveta 87/372/EGS z dne 25. junija 1987 o frekvenčnih pasovih, ki jih je treba zadržati za usklajeno uvajanje javnih vseevropskih celičnih digitalnih kopenskih mobilnih komunikacij v Skupnosti ⁽¹⁾ (Direktiva o GSM).

- (16) Vzpostavitev inventarja obstoječe uporabe spektra, skupaj z analizo tehnoloških trendov, prihodnjih potreb in povpraševanja po spektru, zlasti med 400 MHz in 6 GHz, bi morala omogočiti določitev frekvenčnih pasov, v katerih bi se lahko izboljšala učinkovitost, in povečanje priložnosti za souporabo spektra v korist tako komercialnemu kot javnemu sektorju. Metodologija za vzpostavitev in vzdrževanje inventarja obstoječih uporab spektra bi morala ustrezno upoštevati upravno breme, naloženo upravam, njen cilj pa bi moral biti, da bi bilo to breme čim manjše. Zato bi bilo treba pri razvoju metodologije

za vzpostavitev inventarja obstoječih uporab spektra v celoti upoštevati informacije, ki jih države članice zagotavljajo v skladu z Odločbo Komisije 2007/344/ES z dne 16. maja 2007 o usklajeni dostopnosti informacij glede uporabe spektra v Skupnosti ⁽²⁾.

- (17) Usklajeni standardi v skladu z Direktivo 1999/5/ES so ključni za učinkovito uporabo spektra, upoštevati pa bi morali tudi pravno opredeljene pogoje glede souporabe. Tudi evropski standardi za neradijsko električno in elektronsko opremo ter omrežja bi morali preprečevati motnje pri uporabi spektra. Kumulativen vpliv kopičenja vedno večjega števila in gostote brezžičnih naprav in aplikacij, skupaj z raznoliko uporabo spektra, predstavlja izziv trenutnim pristopom k obvladovanju motenja. Te pristope bi bilo zato treba pregledati in ponovno oceniti skupaj z lastnostmi sprejemnikov in bolj izpopolnjenimi mehanizmi za preprečevanje motenja.
- (18) Državam članicam bi bilo treba dovoliti, da po potrebi sprejmejo kompenzacijske ukrepe v zvezi s stroški prehoda.
- (19) V skladu s cilji Evropske digitalne agende bi lahko brezžične širokopasovne povezave znatno prispevale k okrevanju gospodarstva in gospodarski rasti, če bi zagotovili dovolj spektra, hitro podeljevali pravice do uporabe spektra ter omogočili, da se trgovanje prilagaja razvoju trga. Evropska digitalna agenda poziva, da bi imeli vsi državljani Unije do leta 2020 širokopasovni dostop s hitrostjo najmanj 30 Mb/s. Zato bi bilo treba spekter, ki ga že zajemajo obstoječe odločbe Komisije, dati na voljo pod pogoji iz teh odločb. Glede na povpraševanje na trgu bi bilo treba postopek odobritve za prizemne komunikacije izvesti v skladu z Direktivo 2002/20/ES do 31. decembra 2012, da se zagotovi enostaven dostop do brezžičnih širokopasovnih povezav za vse, zlasti v frekvenčnih pasovih, določenih v odločbah Komisije 2008/411/ES ⁽³⁾, 2008/477/ES ⁽⁴⁾ in 2009/766/ES ⁽⁵⁾. Z namenom dopolniti prizemne širokopasovne storitve in zagotoviti pokritosti v najbolj odročnih območjih Unije bi bila lahko hitra in izvedljiva rešitev tudi širokopasovni dostop prek satelita.

⁽²⁾ UL L 129, 17.5.2007, str. 67.

⁽³⁾ Odločba Komisije 2008/411/ES z dne 21. maja 2008 o uskladitvi frekvenčnega pasu 3 400–3 800 MHz za prizemne sisteme, ki lahko v Skupnosti zagotavljajo elektronske komunikacijske storitve (UL L 144, 4.6.2008, str. 77).

⁽⁴⁾ Odločba Komisije 2008/477/ES z dne 13. junija 2008 o uskladitvi frekvenčnega pasu 2 500–2 690 MHz za prizemne sisteme, ki lahko v Skupnosti zagotavljajo elektronske komunikacijske storitve (UL L 163, 24.6.2008, str. 37).

⁽⁵⁾ Odločba Komisije 2009/766/ES z dne 16. oktobra 2009 o usklajevanju frekvenčnih pasov 900 MHz in 1 800 MHz za prizemne sisteme, ki lahko zagotavljajo vseevropske elektronske komunikacijske storitve v Skupnosti (UL L 274, 20.10.2009, str. 32).

⁽¹⁾ UL L 196, 17.7.1987, str. 85.

- (20) Po potrebi bi bilo treba uvesti prožnejšo ureditev uporabe spektra za spodbujanje inovacij in širokopasovnih povezav visoke hitrosti, ki podjetjem omogočajo znižanje njihovih stroškov in povečanje konkurenčnosti ter omogočajo razvoj novih interaktivnih spletnih storitev, na primer na področjih izobraževanja, zdravja in storitev v splošnem interesu.
- (21) Dostop do hitrih širokopasovnih povezav za skoraj 500 milijonov ljudi v Evropi bi prispeval k razvoju notranjega trga, obenem pa bi predstavljal edinstveno kritično maso uporabnikov na svetu, kar bi vsem regijam ponudil nove priložnosti ter dal vsakemu uporabniku večjo vrednost, Uniji pa zmožnost, da postane vodilno, na znanju temelječe gospodarstvo v svetovnem merilu. Hitra vzpostavitve širokopasovnih povezav je zato bistvena za razvoj evropske produktivnosti ter nastajanje novih in malih podjetij, ki lahko postanejo vodilna v različnih sektorjih, na primer v zdravstvu, proizvodnji in storitvenih dejavnostih.
- (22) Leta 2006 je Mednarodna telekomunikacijska zveza (v nadaljnjem besedilu: ITU) ocenila, da bo v prihodnje komercialna mobilna industrija v vsaki od regij ITU, vključno z Evropo, za razvoj sistemov IMT-2000 (*International Mobile Telecommunications-2000*) in naprednih sistemov IMT (torej mobilnih komunikacij tretje in četrte generacije) leta 2020 potrebovala med 1 280 in 1 720 MHz pasovne širine. Poudariti bi bilo treba, da je nižja vrednost (1 280 MHz) večja od potreb nekaterih držav. V nekaterih državah pa je potreba večja od višje vrednosti (1 720 MHz). Obe vrednosti zajemata spekter, ki se že uporablja ali naj bi se uporabljal za sisteme Pre-IMT, IMT-2000 in njegove izboljšave. Brez sprostitev potrebnega spektra, in sicer najboljše na podlagi usklajevanj na svetovni ravni, bodo omejitve zmogljivosti mobilnih omrežij ovirale nove storitve in gospodarsko rast.
- (23) Pas 800 MHz (790-862 MHz) je najprimernejši za pokrivanje velikih območij z brezžičnimi širokopasovnimi storitvami. Na podlagi usklajevanja tehničnih pogojev v skladu s Sklepom 2010/267/EU in Priporočila Komisije z dne 28. oktobra 2009 o olajšanju sprostitev digitalne dividende v Evropski uniji⁽¹⁾, ki poziva k ukinitvi analogne radiodifuzije do 1. januarja 2012, ter zaradi hitrega nacionalnega regulativnega razvoja bi bilo treba ta pas dati na voljo za elektronske komunikacijske storitve v Uniji načeloma do leta 2013. Glede na rezultate analize, tehnološke trende, prihodnje potrebe in povpraševanje po spektru bi se lahko dolgoročno predvidel še dodatni spekter. Glede na zmogljivost pasu 800 MHz za prenos prek velikih površin bi lahko s pravicami po potrebi povezali tudi obveznosti pokrivanja.
- (24) Okrepljene priložnosti brezžičnih širokopasovnih povezav so bistvene za zagotovitev novih distribucijskih platform kulturnemu sektorju, s čimer se utira pot uspešnemu razvoju tega sektorja v prihodnosti.
- (25) Brezžični dostopovni sistemi, vključno z radijskimi lokalnimi omrežji, utegnejo prerasti obstoječe nelicenčne razporeditve. Potrebo po razširitvi razporejanja nelicenčnega spektra na 2,4 GHz in 5 GHz za brezžične dostopne sisteme, vključno z radijskimi lokalnimi omrežji in izvedljivost te razširitve bi bilo treba oceniti glede na inventar obstoječih uporab spektra in novih potreb po njem ter glede na uporabo spektra za druge namene.
- (26) Čeprav bo radiodifuzija ostala pomembna platforma za distribucijo vsebine, saj je še vedno najbolj cenovno ugodna platforma za množično distribucijo, pa žične ali brezžične širokopasovne storitve in druge nove storitve kulturnemu sektorju ponujajo nove priložnosti, da razveje število distribucijskih platform, da zagotovi storitve na zahtevo in izkoristi gospodarski potencial velikega povečanja prenosa podatkov.
- (27) Da bi se osredotočile na prednostne naloge večletnega Programa, bi morale države članice in Komisija sodelovati, da bi podprle in dosegle cilj omogočiti Uniji, da prevzame vodilno vlogo v brezžičnih širokopasovnih elektronskih komunikacijskih storitvah s sprostitvijo zadostnega spektra v stroškovno učinkovitih pasovih, da bi bile te storitve splošno razpoložljive.
- (28) Glede na to, da sta skupni pristop in ekonomija obsega ključna za razvoj širokopasovnih komunikacij v Uniji ter za preprečevanje izkrivljanja konkurence in razdrobljenosti trga med državami članicami, bi bilo treba z usklajenim delovanjem med državami članicami in s Komisijo opredeliti nekatere najboljše prakse v zvezi s pogoji in postopki odobritve. Taki pogoji in postopki bi lahko zajemali obveznosti pokrivanja, velikost spektralnega bloka, časovni raspored za dodeljevanje pravic, dostop do operaterjev mobilnih virtualnih omrežij ter trajanje pravic do uporabe spektra. Glede na to, kako pomembno je trgovanje s spektrom za povečanje njegove učinkovite uporabe in razvoj notranjega trga brezžične opreme in storitev, bi se morali ti pogoji in postopki uporabljati za frekvenčne pasove, ki so razporejeni za brezžične komunikacije in pri katerih se pravice do uporabe lahko prene-sejo ali dajo v zakup.
- (29) Dodaten spekter bi morda potrebovali drugi sektorji, kot so promet (za varnostne, informacijske in upravljalne sisteme), raziskave in razvoj, e-zdravje, e-vključenost ter po potrebi civilna zaščita in pomoč ob nesrečah, zaradi povečane uporabe prenosa videa in podatkov za hitro in učinkovitejšo opravljanje storitev. Čim večje ustvarjanje

(1) UL L 308, 24.11.2009, str. 24.

- sinergij med politiko spektra in raziskovalno-razvojnimi dejavnostmi ter raziskovanje radiofrekvenčne združljivosti med različnimi uporabniki spektra bi moralo spodbujati inovacije. Poleg tega je treba zaradi rezultatov raziskav v okviru Sedmega okvirnega programa za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (2007-2013) pregledati potrebe po spektru pri projektih z morebitnim velikim gospodarskim ali naložbenim potencialom, zlasti za mala in srednja podjetja, kot so kognitivni radio ali e-zdravje. Treba bi bilo zagotoviti tudi ustrezno zaščito pred škodljivim motenjem, da se podprejo raziskovalno-razvojne dejavnosti.
- (30) Strategija Evropa 2020 določa okoljske cilje za trajnostno, energetske učinkovito in konkurenčno gospodarstvo, na primer z 20-odstotnim izboljšanjem energetske učinkovitosti virov do leta 2020. Pri tem igra ključno vlogo sektor informacijskih in komunikacijskih tehnologij, kar je poudarjeno tudi v Evropski digitalni agendi. Predlagani ukrepi vključujejo pospešeno uvajanje sistemov za inteligentno upravljanje energije (pametna omrežja in pametno merjenje porabe), ki uporabljajo komunikacijske zmogljivosti za zmanjševanje porabe energije, ter razvoj inteligentnih prometnih sistemov in inteligentno upravljanje prometa, s čimer bi se zmanjšale emisije ogljikovega dioksida v prometnem sektorju. Učinkovita uporaba spektralnih tehnologij bi prav tako lahko pripomogla k zmanjšanju porabe energije pri radijski opremi ter omejila okoljske učinke na podeželju in odročnih območjih.
- (31) Usklajen pristop pri odobritvah spektra v Uniji bi moral v celoti upoštevati zaščito javnega zdravja pred elektromagnetnimi polji, ki je ključna za dobro počutje državljanov. Ob upoštevanju Priporočila Sveta 1999/519/ES z dne 12. julija 1999 o omejevanju izpostavljenosti splošne javnosti elektromagnetnim poljem (0 Hz do 300 GHz) ⁽¹⁾, je bistveno zagotoviti stalno spremljanje ionizirajočih in neionizirajočih vplivov uporabe spektra na zdravje, vključno s kumulativnimi učinki uporabe spektra v realnem življenju na različnih frekvencah, ki jih povzročajo vedno večje število vrst opreme.
- (32) Bistveni cilji splošnega interesa, kot je varnost življenja, zahtevajo usklajene tehnične rešitve, ki omogočajo sodelovanje varnostnih služb in služb za pomoč v sili med državami članicami. Na usklajeni osnovi bi bilo treba zagotoviti dovolj spektra za razvoj in prosti pretok varnostnih storitev in naprav ter razvoj inovativne vseevropske ali interoperabilne varnostne rešitve ali rešitve v sili. Iz študij je razvidno, da je potreben dodaten usklajen spekter pod 1 GHz, da se po vsej Uniji v naslednjih petih do desetih letih zagotovijo mobilne širokopolne storitve za civilno zaščito in pomoč ob nesrečah.
- (33) Urejanje spektra ima zaradi lastnosti razširjanja, mednarodnega značaja trgov, odvisnih od storitev, ki uporabljajo radijske frekvence, ter potrebe po izogibanju škodljivemu motenju med državami precejšnje čezmejne ali mednarodne razsežnosti.
- (34) V skladu z zadevno sodno prakso Sodišča Evropske unije je v primeru, ko vsebina mednarodnega sporazuma spada deloma v pristojnost Unije in deloma v pristojnost držav članic, bistveno zagotoviti tesno sodelovanje med državami članicami in institucijami Unije. Kakor je pojasnjeno v ustaljeni sodni praksi, ta obveznost sodelovanja izhaja iz načela enotnosti pri mednarodnem zastopanju Unije in njenih držav članic.
- (35) Države članice bi utegnile potrebovati tudi podporo pri koordinaciji frekvenc v dvostranskih pogajanjih z državami, ki so Uniji sosednje, vključno z državami kandidatki in državami pristopnicami, da bi izpolnile obveznosti, ki jim jih nalaga pravo Unije v zvezi s koordinacijo frekvenc. To bi prav tako moralo pomagati preprečevati škodljivo motenje ter izboljšati učinkovitost spektra in konvergenco pri uporabi spektra tudi prek meja Unije.
- (36) Za uresničitev ciljev tega sklepa je pomembno, da se na ravni Unije okrepi sedanji institucionalni okvir za usklajevanje politike in upravljanja spektra, tudi v zadevah, ki neposredno vplivajo na dve ali več držav članic, pri čemer je treba v celoti upoštevati pristojnosti ter strokovno znanje in izkušnje nacionalnih uprav. Sodelovanje in usklajevanje sta ključna tudi med organi za standardizacijo, raziskovalnimi ustanovami in CEPT.
- (37) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja tega sklepa bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije ⁽²⁾.
- (38) Ker cilja tega sklepa, torej da se vzpostavi večletni program za politiko radijskega spektra, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se ta cilj zaradi obsega predlaganih ukrepov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta sklep ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

⁽¹⁾ UL L 199, 30.7.1999, str. 59.

⁽²⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

- (39) Komisija bi morala Evropskemu parlamentu in Svetu poročati o rezultatih, doseženih na podlagi tega sklepa, ter o načrtovanih prihodnjih ukrepih.
- (40) Pri pripravi svojega predloga je Komisija, kolikor je bilo mogoče, upoštevala mnenje Skupine za politiko radijskega spektra, ustanovljene s Sklepom Komisije 2002/622/ES ⁽¹⁾ –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Cilj in področje uporabe

1. Ta sklep vzpostavlja večletni program politike radijskega spektra za strateško načrtovanje in usklajevanje uporabe spektra, da se zagotovi delovanje notranjega trga na področjih politik Unije, ki vključujejo uporabo spektra, kot so politike elektronskih komunikacij, raziskav, tehnološkega razvoja in vesolja, prometa, energetike in avdiovizualne politike.

Ta sklep ne vpliva na zadostno razpoložljivost spektra za druga področja politik Unije, kot sta civilna zaščita in pomoč ob nesrečah ter skupna varnostna in obrambna politika.

2. Ta sklep ne posega v obstoječe pravo Unije, zlasti v direktive 1999/5/ES, 2002/20/ES in 2002/21/ES in ob upoštevanju člena 6 tega sklepa v Odločbo št. 676/2002/ES, ter v ukrepe, sprejete na nacionalni ravni, ki so v skladu s pravom Unije.

3. Ta sklep ne posega v ukrepe, sprejete na nacionalni ravni ob polnem upoštevanju prava Unije, za izpolnitev ciljev splošnega interesa, zlasti ciljev v zvezi z urejanjem vsebine in avdiovizualno politiko.

Ta sklep ne posega v pravico držav članic do organiziranja in uporabe njihovega spektra za potrebe javnega reda in javne varnosti ter za obrambo. Kadar ta sklep ali ukrepi, sprejeti na njegovi podlagi, v frekvenčnih pasovih iz člena 6 vplivajo na spekter, ki ga država članica uporablja izključno in neposredno za potrebe svoje javne varnosti ali obrambe, lahko država članica v potrebnem obsegu še naprej uporablja ta frekvenčni pas za potrebe javne varnosti in obrambe, dokler se sistemi, ki obstajajo v tem pasu na dan začetka veljavnosti tega sklepa oziroma ukrepa, sprejetega na njegovi podlagi, postopoma ne ukinejo. Ta država članica o svoji odločitvi ustrezno uradno obvesti Komisijo.

Člen 2

Splošna regulativna načela

1. Države članice sodelujejo med seboj in s Komisijo na pregleden način, da zagotovijo dosledno uporabo naslednjih splošnih regulativnih načel po vsej Uniji:

- (a) uporabljanje najustreznejšega in najenostavnejšega sistema odobritev na način, ki zagotavlja čim prožnejšo in učinkovitejšo uporabo spektra. Tovrsten sistem odobritev temelji na objektivnih, preglednih, nediskriminatornih in sorazmernih merilih;
- (b) pospeševanje razvoja notranjega trga s spodbujanjem nastanka prihodnjih digitalnih storitev po vsej Uniji in s pospeševanjem učinkovite konkurence;
- (c) spodbujanje konkurence in inovacij ob upoštevanju, da je treba preprečevati škodljivo motenje in zagotoviti tehnično kakovost storitve, da se izboljša razpoložljivost širokopasovnih storitev in zagotovi uspešen odziv na povečanje brezžičnega prenosa podatkov;
- (d) opredeljevanje tehničnih pogojev uporabe spektra, ob doslednem upoštevanju ustreznega prava Unije, vključno tistega o omejevanju izpostavljenosti splošne javnosti elektromagnetnim poljem;
- (e) spodbujanje tehnološke in storitvene nevtralnosti v okviru pravic do uporabe spektra, kadar je to mogoče.

2. Za elektronske komunikacije poleg splošnih regulativnih načel, opredeljenih v odstavku 1 tega člena, se uporabljajo naslednja posebna načela v skladu s členi 8a, 9, 9a in 9b Direktive 2002/21/ES in z Odločbo št. 676/2002/ES:

- (a) zagotavljanje tehnološke in storitvene nevtralnosti pri pravici do uporabe spektra za elektronska komunikacijska omrežja in storitve ter pri prenosu ali zakupu posamičnih pravic do uporabe radijskih frekvenc;
- (b) spodbujanje usklajevanja uporabe radijskih frekvenc po vsej Uniji v skladu s potrebo po zagotovitvi uspešne in učinkovite uporabe teh frekvenc;
- (c) olajševanje povečanja brezžičnega prenosa podatkov in širokopasovnih storitev, zlasti s spodbujanjem prožnosti, in spodbujanje inovacij, ob upoštevanju potrebe po preprečevanju škodljivega motenja in po zagotavljanju tehnične kakovosti storitve.

Člen 3

Cilji politike

Da bi se osredotočile na prednostne naloge tega sklepa, države članice in Komisija sodelujejo pri podpiranju in doseganju naslednjih ciljev politike:

- (a) spodbujati učinkovito upravljanje in uporabo spektra, da se čim boljše zadovolji vse večje povpraševanje po uporabi frekvenc, upoštevajoč pomembno družbeno, kulturno in gospodarsko vrednost spektra;

⁽¹⁾ UL L 198, 27.7.2002, str. 49.

- (b) prizadevati si za pravočasno razporeditev zadostnega in ustreznega spektra v podporo ciljem politike Unije in za čim boljše zadostitev vse večjemu povpraševanju po brezžičnem prenosu podatkov, s tem pa omogočiti razvoj komercialnih in javnih storitev, ob upoštevanju pomembnih ciljev splošnega interesa, kot sta kulturna raznolikost in pluralnost medijev; v ta namen bi bilo treba storiti vse, da se na podlagi inventarja, vzpostavljenega v skladu s členom 9, zagotovi vsaj 1 200 MHz primerne spektra do leta 2015. V tej vrednosti je zajet spekter, ki se že uporablja;
- (c) premostiti digitalni razkorak in prispevati k ciljem Evropske digitalne agende, da se do leta 2020 vsem državljanom Unije omogoči širokopasovni dostop s hitrostjo najmanj 30 Mb/s, Uniji pa omogoči, da bo imela največjo možno širokopasovno hitrost in zmogljivost;
- (d) omogočiti, da Unija prevzame vodilno vlogo v brezžičnih širokopasovnih elektronskih komunikacijskih storitvah s sprostitvijo zadostnega spektra v stroškovno učinkovitih pasovih, da bodo te storitve splošno razpoložljive;
- (e) zagotoviti priložnosti tako za komercialni kot javni sektor s povečanjem mobilnih širokopasovnih zmogljivosti;
- (f) spodbujati inovacije in naložbe, in sicer z okrepljeno prožnostjo pri uporabi spektra, z dosledno uporabo načel tehnološke in storitvene nevtralnosti med tehnološkimi rešitvami, ki bi lahko bile sprejete, po vsej Uniji, z ustrezno regulativno predvidljivostjo, kakor je med drugim določena v regulativnem okviru za elektronske komunikacije, s sproščanjem usklajenega spektra za nove napredne tehnologije in z omogočanjem trgovanja s pravicami do uporabe spektra, s čimer ustvarjajo priložnosti za razvoj prihodnjih digitalnih storitev po vsej Uniji;
- (g) olajšati enostavni dostop do spektra z izkoriščanjem prednosti, ki jih prinašajo splošne odobritve za elektronske komunikacije v skladu s členom 5 Direktive 2002/20/ES;
- (h) spodbujati souporabo pasivne infrastrukture, kadar bi bilo to sorazmerno in nediskriminatorno, kot je predvideno v členu 12 Direktive 2002/21/ES;
- (i) ohranjati in razvijati učinkovito konkurenco, zlasti na področju elektronskih komunikacijskih storitev, s prizadevanjem preko predhodnih (*ex ante*) ali naknadnih (*ex post*) ukrepov, da se prepreči, da bi nekatera podjetja prekomerno kopičila pravice do uporabe radijskih frekvenc ter tako znatno škodovala konkurenci;
- (j) zmanjšati razdrobljenost notranjega trga in izkoristiti njegove možnosti v celoti, da se pospeši gospodarska rast in ekonomija obsega na ravni Unije z okrepitevijo koordinacije in usklajevanja tehničnih pogojev za uporabo in razpoložljivost spektra, kot je primerno;
- (k) preprečiti škodljivo motenje ali motnje, ki jih povzročajo druge radijske in neradijske naprave, med drugim s spodbujanjem razvoja standardov, ki prispevajo k učinkoviti uporabi spektra, ter s povečevanjem odpornosti sprejemnikov proti motenju, pri čemer je treba še posebej upoštevati kumulativni učinek vedno večjega števila in gostote radijskih naprav in aplikacij;
- (l) spodbujati dostopnost novih izdelkov in tehnologij za potrošnike, da se zagotovi podpora potrošnikov prehodu na digitalno tehnologijo in da se zagotovi učinkovita uporaba digitalne dividende;
- (m) zmanjšati ogljični odtis Unije z okrepitevijo tehnične učinkovitosti in energetske učinkovitosti brezžičnih komunikacijskih omrežij in opreme.

Člen 4

Okrepljeni učinkovitost in prožnost

1. Države članice v sodelovanju s Komisijo in po potrebi spodbujajo skupinsko uporabo in souporabo spektra.

Države članice spodbujajo tudi razvoj obstoječih in novih tehnologij, na primer kognitivni radio, vključno s tehnologijami za izkoriščanje "belih lis".

2. Države članice in Komisija med seboj sodelujejo, da bi okrepile prožnost uporabe spektra, s tem pa spodbudile inovacije in naložbe, preko možnosti uporabe novih tehnologij ter preko prenosa ali zakupa pravic do uporabe spektra.

3. Države članice in Komisija med seboj sodelujejo, da bi spodbujale razvoj in usklajevanje standardov za radijsko opremo in telekomunikacijske terminale ter električno in elektronsko opremo in omrežja, po potrebi na podlagi pooblastil za standardizacijo, ki jih Komisija podeli ustreznim organizacijam za standardizacijo. Posebna pozornost se nameni standardom za opremo, namenjeno uporabi invalidov.

4. Države članice spodbujajo dejavnosti za raziskave in razvoj, povezane z novimi tehnologijami, kot so kognitivne tehnologije in zbirke geolokacijskih podatkov.

5. Države članice po potrebi uvedejo izbirna merila in postopke za odobritev pravic do uporabe spektra, ki spodbujajo konkurenco, naložbe in učinkovito uporabo spektra kot javnega dobrega, pa tudi soobstoj novih in obstoječih storitev in naprav. Države članice spodbujajo tekočo učinkovito uporabo spektra za omrežja, naprave in aplikacije.

6. Države članice lahko za zagotavljanje učinkovite uporabe pravic do uporabe spektra in za preprečevanje kopičenja spektra po potrebi sprejmejo ustrezne ukrepe, kot so denarne kazni, pristojbine v spodbudo ali odvzem pravic. Taki ukrepi se določijo in uporabljajo na pregleden, nediskriminatoren in sorazmerno način.

7. Kar zadeva elektronske komunikacijske storitve, države članice do 1. januarja 2013 sprejmejo ukrepe za razporeditev in odobritev, primerne za razvoj širokopasovnih storitev, in sicer v skladu z Direktivo 2002/20/ES, da bi dosegli največjo možno zmogljivost in širokopasovnih hitrosti.

8. Da zaradi različnih izbirnih meril in postopkov za usklajen spekter, ki je razporejen za elektronske komunikacijske storitve in s katerim je v skladu s členom 9b Direktive 2002/21/ES dovoljeno trgovati v vseh državah članicah, ne bi prišlo do razdrobljenosti notranjega trga, Komisija v sodelovanju z državami članicami in v skladu z načelom subsidiarnosti olajša opredelitev in izmenjavo najboljših praks glede pogojev in postopkov za odobritev ter spodbuja izmenjavo informacij glede takega spektra, da bi v skladu z načeli tehnološke in storitvene nevtralnosti okrepila skladnost po vsej Uniji.

Člen 5

Konkurenca

1. Države članice spodbujajo učinkovito konkurenco in preprečujejo izkrivljanje konkurence na notranjem trgu za elektronske komunikacijske storitve v skladu z direktivama 2002/20/ES in 2002/21/ES.

Vprašanja v zvezi s konkurenco države članice upoštevajo tudi pri podelitvi pravic do uporabe spektra uporabnikom zasebnih elektronskih komunikacijskih omrežij.

2. Za namene prvega pododstavka odstavka 1 in brez poseganja v uporabo pravil o konkurenci in v ukrepe, ki jih sprejmejo države članice za doseganje ciljev splošnega interesa v skladu s členom 9(4) Direktive 2002/21/ES, lahko države članice med drugim sprejmejo naslednje ukrepe:

- (a) omejitev količine spektra, za katerega so kateremu koli podjetju podeljene pravice do uporabe, ali takim pravicam do uporabe dodajo pogoje, kot so zagotavljanje veleprodajnega dostopa, nacionalnega ali regionalnega gostovanja v določenih pasovih ali določenih skupinah pasov s podobnimi lastnostmi, na primer v pasovih pod 1 GHz, ki so razporejeni za elektronske komunikacijske storitve. Takšne dodatne pogoje lahko določi le pristojni nacionalni organ;
- (b) rezerviranje določenega dela frekvenčnega pasu ali skupine pasov za dodelitev novim udeležencem na trgu, če je to potrebno ob upoštevanju razmer na nacionalnem trgu;
- (c) zavrnitev podelitve novih pravic do uporabe spektra ali dopustitve novih uporab spektra v določenih pasovih ali določitev pogojev za podelitev novih pravic do uporabe spektra ali za odobritev novih uporab spektra, da z nobeno dodelitvijo, prenosom ali kopičenjem pravic do uporabe radijskih frekvenc ne bi prišlo do izkrivljanja konkurence;
- (d) prepoved prenosov pravic do uporabe spektra, za katere se na nacionalni ravni ali na ravni Unije ne opravlja nadzor nad združevanjem, ali uvedba pogojev zanje, če obstaja verjetnost, da bi taki prenosi znatno škodovali konkurenci;

(e) sprememba obstoječe pravice v skladu z Direktivo 2002/20/ES, če je to potrebno za naknadno (*ex post*) odpravo izkrivljanja konkurence zaradi prenosa ali kopičenja pravic do uporabe radijskih frekvenc.

3. Če želijo države članice sprejeti ukrepe iz odstavka 2 tega člena, to storijo v skladu s postopki za določitev ali spreminjanje takšnih pogojev za pravice do uporabe spektra, določeni v Direktivi 2002/20/ES.

4. Države članice zagotovijo, da se pri postopkih odobritve in izbire za elektronske komunikacijske storitve spodbuja učinkovita konkurenca v korist državljanov, potrošnikov in podjetij Unije.

Člen 6

Potrebe po spektru za brezžične širokopasovne komunikacije

1. Države članice v sodelovanju s Komisijo sprejmejo vse potrebne ukrepe za to, da je v Uniji na voljo dovolj spektra za zagotavljanje pokritosti in zmogljivosti, da se Uniji omogočijo najhitrejša širokopasovna hitrosti na svetu, s čimer bi brezžične aplikacije in evropski vodilni položaj v novih storitvah uspešno prispevali h gospodarski rasti in k doseganju cilja, da bi imeli do leta 2020 vsi državljani dostop do širokopasovnih hitrosti, ki ne bi bile manjše od 30 Mb/s.

2. Države članice zagotovijo, da so pasovi, zajeti v odločbah 2008/411/ES (3,4–3,8 GHz), 2008/477/ES (2,5–2,69 GHz) in 2009/766/ES (900–1 800 MHz), na voljo pod pogoji iz navedenih odločb, da bi spodbudile večjo razpoložljivost brezžičnih širokopasovnih storitev v korist državljanov in potrošnikov Unije. Če obstaja povpraševanje na trgu, države članice izpeljejo postopek odobritve do 31. decembra 2012 brez poseganja v obstoječo vzpostavitev storitev in pod pogoji, ki potrošnikom omogočajo enostaven dostop do brezžičnih širokopasovnih storitev.

3. Države članice spodbujajo ponudnike elektronskih komunikacij, da tekoče nadgrajujejo svoja omrežja, z najnovejšo in najučinkovitejšo tehnologijo, da bi v skladu z načeloma storitvene in tehnološke nevtralnosti ustvarili svoje dividende spektra.

4. Države članice do 1. januarja 2013 izpeljejo postopek odobritve, da bi omogočile uporabo pasu 800 MHz za elektronske komunikacijske storitve. Komisija državam članicam, v katerih pas zaradi izrednih nacionalnih ali lokalnih okoliščin oziroma težav pri čezmejni koordinaciji frekvenc ne bi bil razpoložljiv, na ustrezno utemeljeno prošnjo zadevne države članice odobri posebna odstopanja do 31. decembra 2015.

Če se utemeljene težave države članice pri čezmejni koordinaciji frekvenc z eno ali več državami, vključno z državami kandidatkami ali državami pristopnicami, nadaljujejo tudi po 31. decembru 2015 in preprečujejo razpoložljivost pasu 800 MHz, Komisija odobri izjemna odstopanja za vsako leto posebej, dokler te težave niso odpravljene.

Države članice, ki jim je bilo odobreno odstopanje v skladu s prvim ali drugim pododstavkom, zagotovijo, da uporaba pasu 800 MHz ne preprečuje razpoložljivosti tega pasu za elektronske komunikacijske storitve, ki niso radiodifuzija, v sosednjih državah članicah.

Ta odstavek se uporablja tudi za težave pri koordinaciji spektra v Republiki Ciper, ki nastanejo zaradi dejstva, da je vladi Cipra onemogočeno, da bi uspešno nadzirala del svojega ozemlja.

5. Države članice v sodelovanju s Komisijo redno spremljajo potrebe po zmogljivosti za brezžične širokopasovne storitve. Komisija na podlagi rezultatov analize iz člena 9(4) oceni, ali je treba sprejeti ukrepe za usklajitev dodatnih frekvenčnih pasov, in o tem Evropskemu parlamentu in Svetu poroča do 1. januarja 2015.

Države članice lahko po potrebi in v skladu s pravom Unije zagotovijo ustrezno nadomestilo za neposredne stroške preselitve ali prerazporeditve uporabe spektra v skladu z nacionalnim pravom.

6. Države članice v sodelovanju s Komisijo po potrebi spodbujajo dostop do širokopasovnih storitev z uporabo pasu 800 MHz na odročnih in redko poseljenih območjih. Pri tem države članice preučijo, kako bi lahko zagotovile, da sprostitev pasu 800 MHz ne bo negativno vplivala na uporabnike storitev za pripravo programov in posebnih dogodkov (*programme making and special events* – v nadaljnjem besedilu: PMSE), in po potrebi sprejmejo tehnične in regulativne ukrepe v ta namen.

7. Komisija v sodelovanju z državami članicami oceni, ali je upravičeno in izvedljivo razširiti razporeditve nelicenčnega spektra za brezžične dostopovne sisteme, vključno z radijskimi lokalnimi omrežji.

8. Države članice dovolijo prenos ali zakup pravic do uporabe spektra v usklajenih pasovih 790–862 MHz, 880–915 MHz, 925–960 MHz, 1 710–1 785 MHz, 1 805–1 880 MHz, 1 900–1 980 MHz, 2 010–2 025 MHz, 2 110–2 170 MHz, 2,5–2,69 GHz in 3,4–3,8 GHz.

9. Države članice in Komisija lahko preučijo, ali je razpoložljivost spektra zadostna za zagotavljanje širokopasovnih satelitskih storitev, ki omogočajo dostop do interneta, da bi vsem državljanom zagotovile dostop do naprednih digitalnih storitev, vključno s širokopasovnimi storitvami, zlasti na odročnih in redko poseljenih območjih.

10. Države članice v sodelovanju s Komisijo preučijo, ali je mogoče razširiti razpoložljivost in uporabo pikocelic in femtocelic. V celoti upoštevajo potencial teh celičnih baznih postaj ter souporabe in nelicenčne uporabe spektra za zagotovitev podlage za brezžična zankasta omrežja, ki so lahko odločilna za zmanjšanje digitalnega razkoraka.

Člen 7

Potrebe po spektru v drugih politikah brezžične komunikacije

Da bi podprle nadaljnji razvoj inovativnih avdiovizualnih medijskih in drugih storitev za državljane Unije, upoštevajoč gospodarske in družbene koristi enotnega digitalnega trga, si države članice v sodelovanju s Komisijo prizadevajo zagotoviti, da je na voljo dovolj spektra za satelitsko in prizemno zagotavljanje teh storitev, če je potreba po tem jasno utemeljena.

Člen 8

Potrebe po spektru v drugih specifičnih politikah Unije

1. Države članice in Komisija zagotovijo razpoložljivost spektra in zaščitijo radijske frekvence, ki so potrebne za opazovanje zemeljske atmosfere in površja, in s tem omogočijo razvoj in uporabo vesoljskih aplikacij ter izboljšanje prometnih sistemov, zlasti za globalni civilni navigacijski satelitski sistem, vzpostavljen v okviru programa Galileo⁽¹⁾, za evropski program za spremljanje Zemlje (v nadaljnjem besedilu: GMES)⁽²⁾ ter za inteligentne sisteme za varnost v prometu in njegovo upravljanje.

2. Komisija v sodelovanju z državami članicami opravi raziskave o varčevanju energije pri uporabi spektra, da bi prispevala k nizkoogljični politiki, ter preuči možnost dajanja spektra na voljo za brezžične tehnologije s potencialom za izboljšanje energetske varčnosti in učinkovitosti drugih distribucijskih omrežij, kot je vodovod, vključno s pametnimi energetskimi omrežji in pametnimi merilnimi sistemi.

3. Komisija si v sodelovanju z državami članicami prizadeva zagotoviti, da je na voljo dovolj spektra pod usklajenimi pogoji, da se podprejo razvoj varnostnih storitev in prosti pretok naprav, povezanih z njimi, ter razvoj inovativnih interoperabilnih rešitev za javno varnost in zaščito, civilno zaščito ter pomoč ob nesrečah.

4. Države članice in Komisija sodelujejo z znanstveno in akademsko skupnostjo, da bi določile več raziskovalnih in razvojnih pobud ter inovativnih aplikacij, ki bi lahko imele velik družbeno-gospodarski vpliv in/ali naložbeni potencial, in preučijo potrebe po spektru za takšne aplikacije in po potrebi preučijo razporeditev zadostnega spektra za takšne aplikacije pod usklajenimi tehničnimi pogoji in z najmanjšim upravnim bremenom.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 683/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o nadaljevanju izvajanja evropskih satelitskih navigacijskih programov (EGNOS in Galileo) (UL L 196, 24.7.2008, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 911/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2010 o evropskem programu za spremljanje Zemlje (GMES) in njegovih začetnih operativnih dejavnostih (2011–2013) (UL L 276, 20.10.2010, str. 1).

5. V skladu s cilji Unije glede izboljšanja povezanosti med notranjim trgom in dostopom do kulture si države članice v sodelovanju s Komisijo prizadevajo zagotoviti potrebne frekvenčne pasove za PMSE.

6. Države članice in Komisija si prizadevajo zagotoviti razpoložljivost spektra za radiofrekvenčno identifikacijo (v nadaljnjem besedilu: RFID) in druge brezžične komunikacijske tehnologije "interneta stvari" ter med seboj sodelujejo, da bi spodbudile razvoj standardov in usklajevanje v zvezi z razporeditvijo spektra za komunikacijo v "internetu stvari" v državah članicah.

Člen 9

Inventar

1. Vzpostavljen je inventar obstoječih uporab spektra za komercialne in javne namene.

Cilji inventarja so:

- (a) omogočiti določitev frekvenčnih pasov, pri katerih bi bilo mogoče izboljšati učinkovitost obstoječih uporab spektra;
- (b) pomagati pri določitvi frekvenčnih pasov, ki bi jih bilo mogoče prerazporediti, in priložnosti za souporabo spektra, s čimer bi se podprle politike Unije, določene v tem sklepu, pri čemer je treba upoštevati prihodnje potrebe po spektru, ki so med drugim osnovane na podlagi povpraševanja potrošnikov in operaterjev, in možnosti za zadovoljitev takih potreb;
- (c) pomagati analizirati različne vrste uporabe spektra tako s strani zasebnih kot javnih uporabnikov;
- (d) pomagati pri določitvi frekvenčnih pasov, ki bi se lahko razporedili ali prerazporedili zaradi izboljšanja njihove učinkovite uporabe, spodbujati inovacije in povečati konkurenčnost na notranjem trgu, preučiti nove načine za souporabo spektra, kar bi koristilo tako zasebnim kot javnim uporabnikom, pri čemer je treba upoštevati možni pozitivni in negativni učinek razporeditve ali prerazporeditve takih in sosednjih pasov na obstoječe uporabnike.

2. Za zagotovitev enotnega izvajanja odstavka 1 tega člena, Komisija ob doslednem upoštevanju mnenja Skupine za politiko radijskega spektra do 1. julija 2013 sprejme izvedbene akte:

- (a) za določitev praktične ureditve in enotnih formatov za zbiranje in pošiljanje podatkov o obstoječih uporabah spektra držav članic Komisiji, pod pogojem, da se spoštujejo pravila o poslovni zaupnosti iz člena 8 Odločbe št. 676/2002/ES in pravice držav, da ne razkrijejo zaupnih podatkov, in upošteva cilj čim večjega zmanjšanja uprav-

nega bremena in obstoječih obveznosti, ki jih državam članicam nalaga drugo pravo Unije, zlasti obveznosti glede zagotavljanja specifičnih podatkov;

- (b) za določitev metodologije za analizo tehnoloških trendov, prihodnjih potreb in povpraševanja po spektru na področjih politik Unije, ki jih zajema ta sklep, zlasti za tiste storitve, ki bi lahko delovale v frekvenčnem območju od 400 MHz do 6 GHz, da se opredelijo razvijajoče se in možne pomembne uporabe spektra.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo po postopku pregleda iz člena 13(2).

3. Komisija vodi inventar iz odstavka 1 v skladu z izvedbenimi akti iz odstavka 2.

4. Komisija opravi analizo tehnoloških trendov, prihodnjih potreb in povpraševanja po spektru v skladu z izvedbenimi akti iz točke (b) odstavka 2. O rezultatih te analize predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu.

Člen 10

Mednarodna pogajanja

1. Pri mednarodnih pogajanjih v zvezi z zadevami, povezanimi s spektrom, se uporabljajo naslednja načela:

- (a) če je predmet mednarodnih pogajanj v pristojnosti Unije, se stališče Unije določi v skladu s pravom Unije;
- (b) če je predmet mednarodnih pogajanj delno v pristojnosti Unije in delno v pristojnosti držav članic, si Unija in države članice prizadevajo določiti skupno stališče, kot to zahteva načelo lojalnega sodelovanja.

Za namene uporabe točke (b) prvega pododstavka Unija in države članice med seboj sodelujejo v skladu z načelom enotnosti pri mednarodnem zastopanju Unije in njenih držav članic.

2. Unija državam članicam na zahtevo zagotovi pravno, politično in tehnično podporo pri reševanju težav s koordinacijo spektra z državami, ki so Uniji sosednje, vključno z državami kandidatkami in državami pristopnicami, tako da lahko zadevne države članice izpolnjujejo svoje obveznosti, ki jim jih nalaga pravo Unije. Unija pri zagotavljanju takšne pomoči izkoristi vsa svoja pravna in politična pooblastila za spodbujanje izvajanja politik Unije.

Unija prav tako podpira prizadevanja tretjih držav, da bi spekter upravljale na način, ki je združljiv z upravljanjem v Uniji, s čimer varuje cilje Unije na področju politike spektra.

3. Države članice pri dvo- ali večstranskih pogajanjih s tretjimi državami vežejo obveznosti, ki jih imajo v skladu s pravom Unije. Pri podpisovanju ali siceršnjem sprejemanju mednarodnih obveznosti, ki se nanašajo na spekter, države članice podpisu ali drugemu dejanju, s katerim izrazijo sprejemanje, priložijo skupno izjavo, da bodo takšne mednarodne sporazume ali zaveze izvajale v skladu s svojimi obveznostmi iz Pogodbe o Evropski uniji in Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Člen 11

Sodelovanje med različnimi ustanovami

1. Komisija in države članice med seboj sodelujejo, da bi okrepile veljavni institucionalni okvir in s tem spodbujale koordinacijo pri upravljanju spektra na ravni Unije, tudi v zadevah, ki neposredno vplivajo na dve ali več držav članic, ter tako razvijale notranji trg in zagotavljale, da se cilji Unije na področju politike spektra v celoti dosežejo.

2. Komisija in države članice spodbujajo organe za standardizacijo, CEPT, Skupno raziskovalno središče Komisije in vse ustrezne strani, naj tesno sodelujejo pri tehničnih zadevah, da bi se spodbujala učinkovita uporaba spektra. V ta namen ohranjajo ustrezno vez med upravljanjem spektra in njegovo standardizacijo na način, s katerim krepijo notranji trg.

Člen 12

Javno posvetovanje

Komisija po potrebi organizira javna posvetovanja, da bi zbrala mnenja vseh zainteresiranih strani ter splošno mnenje javnosti o uporabi spektra v Uniji.

Člen 13

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za radijski spekter, ustanovljen z Odločbo št. 676/2002/ES. Navedeni odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011. Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 14

Usklajenost z usmeritvami in cilji politik

Države članice uporabljajo usmeritve in cilje politike iz tega sklepa do 1. julija 2015, razen če je v tem sklepu določeno drugače.

Člen 15

Poročanje in pregled

Komisija do 10. aprila 2014 Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o dejavnostih in ukrepih, izvedenih oziroma sprejetih na podlagi tega sklepa.

Države članice Komisiji zagotovijo vse informacije, ki so potrebne za pregled uporabe tega sklepa.

Komisija do 31. decembra 2015 izvede pregled uporabe tega sklepa.

Člen 16

Začetek veljavnosti

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 17

Naslovniki

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Strasbourgu, 14. marca 2012

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

N. WAMMEN

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 244/2012

z dne 16. januarja 2012

o dopolnitvi Direktive 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta o energetske učinkovitosti stavb z določitvijo primerjalnega metodološkega okvira za izračunavanje stroškovno optimalnih ravni za minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti stavb in elementov stavb

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

- (3) Direktiva 2010/31/EU spodbuja zmanjšanje porabe energije v grajenem okolju, vendar poudarja tudi, da je gradbeni sektor vodilni vir emisij ogljikovega dioksida.

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetske učinkovitosti stavb ⁽¹⁾ in zlasti člena 5(1) Direktive,

- (4) Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo, ⁽²⁾ predvideva določitev minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti takih izdelkov. Države članice morajo pri določanju nacionalnih zahtev za tehnične stavbne sisteme upoštevati izvedbene ukrepe, določene v tej direktivi. Lastnosti gradbenih proizvodov, ki bodo uporabljene za izračune v skladu s to uredbo, je treba določiti v skladu z določbami Uredbe (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov in razveljavitvi Direktive Sveta 89/106/EGS ⁽³⁾.

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2010/31/EU od Komisije zahteva, da z delegiranim aktom določi primerjalni metodološki okvir za izračunavanje stroškovno optimalnih ravni za minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti stavb in elementov stavb.

- (2) Za določitev minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti stavb in elementov stavb so odgovorne države članice. Zahteve je treba določiti z namenom doseganja stroškovno optimalnih ravni. Države članice sprejmejo odločitev, ali je nacionalno merilo, uporabljeno za končni rezultat izračunavanja stroškovne optimalnosti, izračunano za makroekonomski obet (ob upoštevanju stroškov in koristi naložb v energetske učinkovitost za družbo kot celoto) ali strogo finančni vidik (ob upoštevanju le naložbe same). Minimalne nacionalne zahteve glede energetske učinkovitosti ne smejo biti za več kot 15 % nižje od izida stroškovno optimalnih rezultatov izračuna, ki je nacionalno merilo. Stroškovno optimalna raven se nahaja v območju ravni učinkovitosti, v katerem je analiza stroškov in koristi med življenjskim ciklom pozitivna.

- (5) Cilj stroškovno učinkovitih ali stroškovno optimalnih ravni energetske učinkovitosti lahko v nekaterih primerih upraviči določitev stroškovno učinkovitih ali stroškovno optimalnih zahtev držav članic za elemente stavb, kar bi v praksi odpravilo ovire za nekatere možnosti zasnov in tehnične možnosti stavb ter spodbudilo uporabo izdelkov, povezanih z energijo, z boljšo energetske učinkovitostjo.

- (6) Koraki, ki sestavljajo primerjalni metodološki okvir, so določeni v Prilogi III k Direktivi 2010/31/EU in vključujejo opredelitev referenčnih stavb in ukrepov za

⁽¹⁾ UL L 153, 18.6.2010, str. 13.

⁽²⁾ UL L 285, 31.10.2009, str. 10.

⁽³⁾ UL L 88, 4.4.2011, str. 5

- energetsko učinkovitost, ki jih je treba izvajati za te referenčne stavbe, oceno potrebe teh ukrepov po primarni energiji ter izračun stroškov (tj. neto sedanje vrednosti) teh ukrepov.
- (7) Skupni okvir za izračunavanje energetske učinkovitosti, določen v Prilogi I k Direktivi 2010/31/EU, se uporablja tudi za vse korake stroškovno optimalnega metodološkega okvira, zlasti za korak izračunavanja energetske učinkovitosti stavb in elementov stavb.
- (8) Države članice morajo za namen prilagoditve primerjalnega metodološkega okvira nacionalnim razmeram določiti ocenjeni ekonomski življenjski cikel stavbe in/ali elementa stavbe, ustrezne stroške za nosilce energije, izdelke, sisteme in vzdrževanje, operativne stroške in stroške dela, faktorje pretvorbe primarne energije in razvoj cen energije, ki jih je mogoče predvideti za goriva, ki se v nacionalnem okviru uporabljajo za proizvodnjo energije za uporabo v stavbah, in sicer ob upoštevanju informacij, ki jih je predložila Komisija. Države članice morajo določiti tudi diskontno stopnjo, ki se bo uporabljala pri makroekonomskih in finančnih izračunih po izvedbi analize občutljivosti za najmanj dve obrestni meri pri vsakem izračunu.
- (9) Za zagotovitev skupnega pristopa k uporabi primerjalnega metodološkega okvira v državah članicah mora Komisija ustrezno vzpostaviti ključne okvirne pogoje, potrebne za izračun neto sedanje vrednosti, kot so začetno leto za izračune, stroškovne kategorije, ki jih je treba upoštevati, in obdobje izračuna, ki ga je treba uporabljati.
- (10) Določitev skupnega obdobja izračuna ne nasprotuje pravici držav članic do določitve ocenjenega ekonomskega življenjskega cikla stavb in/ali elementov stavb, saj je lahko ta daljši ali krajši od določenega obdobja izračuna. Ocenjeni ekonomski življenjski cikel stavbe ali elementa stavbe le omejeno vpliva na obdobje izračuna, saj nanj bolj vpliva cikel obnove stavbe, tj. obdobje, v katerem na stavbi potekajo večja obnovitvena dela.
- (11) Izračune in predvidevanja stroškov z mnogo predpostavkami in negotovostmi, vključno z, na primer, postopnim razvojem cen energije, na splošno spremlja analiza občutljivosti za namen ocene strogosti ključnih vhodnih parametrov. Za namen stroškovno optimalnih izračunov mora analiza občutljivosti obravnavati vsaj razvoj cen energije in diskontno stopnjo, v idealnem primeru mora analiza občutljivosti vključevati tudi razvoj cen tehnologije v prihodnosti kot vhodni podatek za pregled izračunov.
- (12) Primerjalni metodološki okvir mora državam članicam omogočati primerjavo rezultatov stroškovno optimalnih izračunov z veljavnimi minimalnimi zahtevami glede energetske učinkovitosti ter uporabo rezultata primerjave za zagotovitev, da so minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti določene z namenom doseganja stroškovno optimalnih ravni. Države članice morajo razmisliti tudi o določitvi minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti na stroškovno optimalni ravni za tiste kategorije stavb, za katere minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti še ne obstajajo.
- (13) Stroškovno optimalna metodologija je tehnološko nevtralna in ne daje prednosti posameznim tehnološkim rešitvam. Zagotavlja konkurenco med ukrepi/svežnji/variantami med ocenjeno življenjsko dobo stavbe ali elementa stavbe.
- (14) Uporabljene rezultate izračunov ter vhodne podatke in predpostavke je treba sporočiti Komisiji, kot določa člen 5(2) Direktive 2010/31/EU. Ta poročila morajo Komisiji omogočiti, da oceni napredek držav članic pri doseganju stroškovno optimalnih ravni za minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti in da o njem poroča.
- (15) Da bi omejili upravno breme držav članic, jim je treba omogočiti zmanjšanje števila izračunov z opredeljitvijo referenčnih stavb, ki so reprezentativne za več kot eno kategorijo stavb, ne da bi vplivali na njihovo obveznost določitve minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti za nekatere kategorije stavb, ki jim jo nalaga Direktiva 2010/31/EU –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

V skladu s členom 5 ter prilogama I in III k Direktivi 2010/31/EU ta uredba določa primerjalni metodološki okvir, ki ga morajo države članice uporabljati za izračunavanje stroškovno optimalnih ravni za minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti novih in obstoječih stavb ter elementov stavb.

Metodološki okvir določa pravila za primerjanje ukrepov za energetsko učinkovitost, ukrepov, ki vključujejo obnovljive vire energije, ter svežnjeve in variant takih ukrepov, na podlagi primarne energetske učinkovitosti ter stroškov, povezanih z njihovim izvajanjem. Določa tudi, kako uporabljati ta pravila za izbrane referenčne stavbe z namenom opredelitve stroškovno optimalnih ravni za minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti.

Člen 2

Opredelitve pojmov

Poleg opredelitev pojmov iz člena 2 Direktive 2010/31/EU se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov ob upoštevanju, da je treba za izračunavanje na makroekonomski ravni izključiti veljavne datjave in davke:

1. *Skupni stroški* pomenijo vsoto sedanje vrednosti začetnih stroškov naložb, tekočih stroškov in stroškov zamenjave (ki se nanašajo na začetno leto) ter stroškov odstranjanja, če se uporabljajo. Za izračunavanje na makroekonomski ravni se uvede dodatna stroškovna kategorija *stroški emisij toplogrednih plinov*;
2. *Začetni stroški naložb* pomenijo vse stroške, ki so nastali do točke, ko je bila stavba ali element stavbe dobavljen stranki, pripravljen za uporabo. Ti stroški zajemajo procese zasnove, nakupa elementov stavbe, povezave z dobavitelji, namestitve in začetka obratovanja;
3. *Stroški energije* pomenijo letne stroške ter fiksne in največje dajatve za energijo, vključno z nacionalnimi davki;
4. *Operativni stroški* pomenijo vse stroške, povezane z delovanjem stavbe, vključno z letnimi stroški zavarovanja, komunalnimi prispevki in drugimi stalnimi dajatvami in davki;
5. *Stroški vzdrževanja* pomenijo letne stroške ukrepov za ohranjanje in vzpostavljanje zelene kakovosti stavbe ali elementa stavbe. To vključuje letne stroške pregledov, čiščenja, prilagoditev, popravil in potrošnega blaga;
6. *Tekoči stroški* pomenijo letne stroške vzdrževanja, operativne stroške in stroške energije;
7. *Stroški odstranjanja* pomenijo stroške za razgradnjo stavbe ali elementa stavbe na koncu njegove življenjske dobe ter vključujejo razgradnjo, odstranjanje elementov stavbe, katerih življenjska doba se še ni končala, prevoz in reciklažo;
8. *Letni stroški* pomenijo vsoto tekočih in periodičnih stroškov ali stroškov zamenjave, plačano v določenem letu;
9. *Stroški zamenjave* pomenijo nadomestno naložbo v element stavbe v skladu z ocenjenim ekonomskim življenjskim ciklom v obdobju izračuna;
10. *Stroški emisij toplogrednih plinov* pomenijo denarno vrednost okoljske škode, ki so jo povzročile emisije CO₂, povezane s porabo energije v stavbah;
11. *Referenčna stavba* pomeni hipotetično ali pravo referenčno stavbo, ki predstavlja tipično geometrijo in sisteme stavbe, tipično energetske učinkovitost tako ovoja stavbe kot stavbnih sistemov, tipično funkcionalnost in tipično stroškovno strukturo v državi članici ter je reprezentativna v smislu podnebnih pogojev in geografske lokacije;
12. *Diskontna stopnja* pomeni določeno vrednost za primerjavo vrednosti denarja v različnih obdobjih, izraženo realno;
13. *Diskontni količnik* pomeni množilno število, ki se uporablja za pretvorbo denarnega toka, ki nastane v določeni točki v času, v njegovo ekvivalentno vrednost v izhodišču. Izpeljan je iz diskontne stopnje;
14. *Začetno leto* pomeni leto, na katerem temelji kateri koli izračun in na podlagi katerega se določi obdobje izračuna;
15. *Obdobje izračuna* pomeni časovno obdobje, ki se upošteva za izračun in je običajno izraženo v letih;
16. *Preostala vrednost* stavbe pomeni vsoto preostalih vrednosti stavbe in elementov stavbe na koncu obdobja izračuna;
17. *Razvoj cen* pomeni postopni razvoj cen energije, izdelkov, stavbnih sistemov, storitev, dela, vzdrževanja in drugih stroškov, ki se lahko razlikuje od stopnje inflacije;
18. *Ukrep za energetske učinkovitost* pomeni spremembo stavbe, ki prispeva k zmanjšanju potrebe stavbe po primarni energiji;
19. *Sveženj* pomeni niz ukrepov za energetske učinkovitost in/ali ukrepov, ki temeljijo na obnovljivih virih energije, ki se uporablja za referenčno stavbo;
20. *Varianta* pomeni splošni rezultat in opis celotnega niza ukrepov/sveženjev, ki se uporablja za stavbo, sestavljena pa je lahko iz kombinacije ukrepov v zvezi z ovojem stavbe, pasivnih tehnik, ukrepov v zvezi s stavbnimi sistemi in/ali ukrepov, ki temeljijo na obnovljivih virih energije;
21. *Podkategorije stavb* pomenijo kategorije vrst stavb, ki so natančneje razdeljene po velikosti, starosti, gradbenem materialu, vzorcu uporabe, podnebnem območju ali drugih merilih, razen tistih iz Priloge I(5) k Direktivi 2010/31/EU. Na splošno so referenčne stavbe opredeljene za take podkategorije;
22. *Dobavljena energija* pomeni energijo, izraženo na nosilca energije in dobavljeno tehničnemu stavbnemu sistemu prek systemske meje za upoštevane uporabe (ogrevanje, hlajenje, prezračevanje, topla sanitarna voda, razsvetljava, naprave itd.) ali za proizvodnjo elektrike;
23. *Energija, potrebna za ogrevanje in hlajenje* pomeni toploto, s katero je treba oskrbeti klimatiziran prostor ali ki jo je treba iz njega odstraniti, da bi se v določenem obdobju vzdrževali želeni temperaturni pogoji;
24. *Izvožena energija* pomeni energijo, izraženo na nosilca energije, ki jo tehnični stavbni sistem dobavi prek systemske meje in ki se uporablja zunaj systemske meje;
25. *Klimatiziran prostor* pomeni prostor, v katerem so nekateri prostorski parametri, kot so temperatura, vlaga itd., tehnično urejeni, kot sta ogrevanje in hlajenje itd.;
26. *Energija iz obnovljivih virov* pomeni energijo iz obnovljivih nefosilnih virov, namreč veter, sonce, aerotermalno, geotermalno in hidrotermalno energijo ter energijo oceanov, vodno energijo, biomaso, plin, pridobljen iz odpadkov, plin, pridobljen z napravami za čiščenje odplak, in biopline.

Člen 3

Primerjalni metodološki okvir

1. Države članice pri izračunavanju stroškovno optimalnih ravni za minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti stavb in elementov stavb uporabljajo primerjalni metodološki okvir, določen v Prilogi I k tej uredbi. Okvir predpisuje izračun stroškovno optimalnih ravni za makroekonomske in finančne vidike, vendar prepušča državam članicam, da določijo, kateri od teh izračunov bo nacionalno merilo, na podlagi katerega bodo ocenjene nacionalne minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti.

2. Za namen izračunov države članice:

- (a) za začetno leto izračuna upoštevajo leto, v katerem se izračun izvaja;
- (b) uporabljajo obdobje izračuna iz Priloge I k tej uredbi;
- (c) uporabljajo stroškovne kategorije iz Priloge I k tej uredbi;
- (d) za najnižjo spodnjo mejo stroškov ogljika uporabijo projekcije cen ogljika ETS, kot je navedeno v Prilogi II.

3. Države članice dopolnijo primerjalni metodološki okvir, tako da za namen izračunov opredelijo:

- (a) ocenjeni ekonomski življenjski cikel stavbe in/ali elementa stavbe;
- (b) diskontno stopnjo;
- (c) stroške za nosilce energije, izdelke, sisteme, stroške vzdrževanja, operativne stroške in stroške dela;
- (d) količnike primarne energije;
- (e) razvoj cen energije, predviden za vse nosilce energije, ob upoštevanju informacij iz Priloge II k tej uredbi.

4. Države članice si prizadevajo za izračun in sprejetje stroškovno optimalnih ravni za minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti v zvezi s tistimi kategorijami stavb, za katere še ne obstajajo posebne minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti.

5. Države članice izvedejo analizo, da bi določile občutljivost rezultatov izračunov na spremembe uporabljenih parametrov, analiza pa mora zajemati vsaj učinek različnih razvojev cen energije in diskontnih stopenj za makroekonomske in finančne izračune, če je mogoče, pa tudi druge parametre, ki naj bi po pričakovanjih bistveno vplivali na rezultat izračunov, npr. razvoj cen za druge dejavnike, razen energije.

Člen 4

Primerjava izračunanih stroškovno optimalnih ravni z veljavnimi minimalnimi zahtevami glede energetske učinkovitosti

1. Države članice se po izračunu ravni stroškovno optimalnih zahtev za makroekonomski in finančni obet odločijo, kakšno bo nacionalno merilo in to odločitev Komisiji sporočijo kot del poročanja, navedenega v členu 6.

Države članice primerjajo rezultat izračuna, izbranega kot nacionalno merilo iz člena 3 z veljavnimi zahtevami glede energetske učinkovitosti za ustrezno kategorijo stavbe.

Države članice uporabijo rezultat te primerjave, da zagotovijo določitev minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti z namenom doseganja stroškovno optimalnih ravni v skladu s členom 4(1) Direktive 2010/31/EU. Državam članicam se zelo priporoča, da povežejo fiskalne in finančne spodbude z upoštevanjem rezultatov stroškovno optimalnega izračuna iste referenčne stavbe.

2. Če so države članice opredelile referenčne stavbe tako, da rezultat stroškovno optimalnega izračuna velja za več kategorij stavb, lahko ta rezultat uporabijo za zagotovitev določitve minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti z namenom doseganja stroškovno optimalnih ravni za vse ustrezne kategorije stavb.

Člen 5

Pregled stroškovno optimalnih izračunov

1. Države članice pregledajo svoje stroškovno optimalne izračune v času pregleda minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti, kot zahteva člen 4(1) Direktive 2010/31/EU. Pri pregledu je treba pregledati zlasti razvoj cen za vhodne podatke o stroških in jih po potrebi posodobiti.

2. Rezultati tega pregleda se posredujejo Komisiji v obliki poročila iz člena 6 te uredbe.

Člen 6

Poročanje

1. Države članice Komisiji poročajo o vseh vhodnih podatkih in predpostavkah, uporabljenih za izračune, in o rezultatih teh izračunov. To poročilo zajema uporabljene pretvorbene faktorje za primarno energijo, rezultate izračunov na makroekonomski in finančni ravni, analizo občutljivosti iz člena 3(5) te uredbe in predviden razvoj cen energije in ogljika.

2. Če rezultat primerjave iz člena 4 te uredbe pokaže, da so veljavne minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti bistveno manj energetske učinkovite kot stroškovno optimalne ravni za minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti, poročilo vključuje utemeljitev razlike. Če te vrzeli ni mogoče utemeljiti, se poročilo priloži načrt, ki opredeljuje

ustrezne ukrepe za zmanjšanje vrzeli do nezaznavnega obsega do naslednjega pregleda. V zvezi s tem bo bistveno manj energetska učinkovita raven veljavnih minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti izračunana kot razlika med povprečjem vseh veljavnih minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti in povprečjem vseh stroškovno optimalnih ravni izračuna, uporabljenega kot nacionalno merilo za vse referenčne stavbe in vrste stavb.

3. Države članice lahko uporabijo obrazec za poročilo iz Priloge III k tej uredbi.

Člen 7

Začetek veljavnosti in uporaba

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Od 9. januarja 2013 velja za stavbe, ki jih uporabljajo javni organi, od 9. julija 2013 pa za druge stavbe, razen člena 6.1 te uredbe, ki začne veljati 30. junija 2012, v skladu z Direktivo 2010/31/EU (Direktiva EPBD), člen 5.2, drugi odstavek

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 16. januarja 2012

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

PRILOGA I

Stroškovno optimalni metodološki okvir

1. OPREDELITEV REFERENČNIH STAVB

1. Države članice opredelijo referenčne stavbe za naslednje kategorije stavb:

1. enodružinske stavbe;
2. stanovanjski bloki in večdružinske stavbe;
3. poslovne stavbe.

2. Poleg poslovnih stavb države članice opredelijo referenčne stavbe za druge kategorije nestanovanjskih stavb iz Priloge I, odstavek (5)d do 5(i), Direktive 2010/31/EU, za katere veljajo posebne zahteve glede energetske učinkovitosti.

3. Če lahko država članica v poročilu iz člena 6 te uredbe dokaže, da se lahko opredeljena referenčna stavba uporablja za več kot eno kategorijo stavb, lahko zmanjša število uporabljenih referenčnih stavb in s tem tudi število izračunov. Države članice utemeljijo ta pristop na podlagi analize, ki kaže, da je referenčna stavba, ki se uporablja za več kategorij stavb, reprezentativna za stavbni fond vseh zajetih kategorij.

4. Za vsako kategorijo stavb se opredeli vsaj ena referenčna stavba za nove stavbe in najmanj dve za obstoječe stavbe, na katerih potekajo večja obnovitvena dela. Referenčne stavbe se lahko opredelijo na podlagi podkategorij stavb (npr. razvrščenih po velikosti, starosti, stroškovni strukturi, gradbenem materialu, vzorcu uporabe ali podnebnem območju), ki upoštevajo značilnosti nacionalnega stavbnega fonda. Referenčne stavbe in njihove značilnosti ustrezajo strukturi veljavnih ali načrtovanih zahtev glede energetske učinkovitosti.

5. Države članice lahko za poročanje Komisiji o parametrih, ki so jih uporabile pri opredelitvi referenčnih stavb, uporabijo obrazec za poročilo iz Priloge III. Osnovni niz podatkov o nacionalnem stavbnem fondu, ki je bil uporabljen za opredelitev referenčnih stavb, je treba sporočiti Komisiji kot del poročila iz člena 6. Utemeljiti je treba zlasti izbiro značilnosti, na katerih temelji opredelitev referenčnih stavb.

6. Za obstoječe stavbe (tako stanovanjske kot nestanovanjske) države članice uporabijo vsaj en ukrep/sveženj/varianto za standardno obnovo, potrebno za vzdrževanje stavbe/stavbne enote (brez dodatnih ukrepov za energetske učinkovitost, ki presegajo pravne zahteve).

7. Za nove stavbe (tako stanovanjske kot nestanovanjske) so veljavne minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti osnovna obveznost, ki jo je treba izpolniti.

8. Države članice izračunajo stroškovno optimalne ravni tudi za minimalne zahteve glede učinkovitosti elementov stavb, vgrajenih v obstoječe stavbe, ali jih izpeljejo iz izračunov, opravljenih na ravni stavb. Pri določanju zahtev za elemente stavb, vgrajene v obstoječe stavbe, morajo stroškovno optimalne zahteve čim bolj upoštevati medsebojno vplivanje tega elementa stavbe in celotne referenčne stavbe ter drugih elementov stavbe.

9. Države članice si prizadevajo za izračun in določitev stroškovno optimalnih zahtev na ravni posameznih tehničnih stavbnih sistemov za obstoječe stavbe ali za njihovo izpeljavo iz izračunov, opravljenih na ravni stavb, in sicer ne le za ogrevanje, hlajenje, toplo vodo, klimatizacijo in prezračevanje (ali kombinacijo takih sistemov), ampak tudi za sisteme razsvetljave za nestanovanjske stavbe.

2. OPREDELITEV UKREPOV ZA ENERGETSKO UČINKOVITOST, UKREPOV NA PODLAGI OBNOVLJIVIH VIROV ENERGIJE IN/ALI SVEŽNJEV TER VARIANT TAKIH UKREPOV ZA VSAKO REFERENČNO STAVBO

1. Ukrepi za energetske učinkovitost za nove in obstoječe stavbe se določijo za vse vhodne parametre za izračun, ki imajo neposreden ali posreden vpliv na energetske učinkovitost stavbe, tudi za visokoučinkovite alternativne sisteme, kot so daljinski sistemi za dobavo energije in drugi alternativni sistemi iz člena 6 Direktive 2010/31/EU.

2. Ukrepe je mogoče povezati v svežnje ukrepov ali variante. Če določeni ukrepi ne ustrezajo lokalnim, gospodarskim ali podnebnim razmeram, morajo države članice to navesti v poročilu za Komisijo v skladu s členom 6 te uredbe.

3. Države članice opredelijo tudi ukrepe/svežnje/variante, ki temeljijo na uporabi obnovljivih virov energije, tako za nove kot obstoječe stavbe. Zavezujoče obveznosti, določene v nacionalni izvedbi člena 13 Direktive 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, se štejejo kot en ukrep/sveženj/varianta, ki ga je treba izvajati v zadevni državi članici.
 4. Ukrepi/svežnji/variante za energetske učinkovitost, opredeljeni za izračun stroškovno optimalnih zahtev, vključujejo ukrepe, potrebne za izpolnjevanje veljavnih minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti. Če je ustrezno, vključujejo tudi ukrepe/svežnje/variante, potrebne za izpolnjevanje zahtev nacionalnih shem pomoči. Države članice pri novih in po možnosti tudi obstoječih stavbah vključijo tudi ukrepe/svežnje/variante, potrebne za izpolnjevanje minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti za skoraj nič-energijske stavbe, kot določa člen 9 Direktive 2010/31/EU.
 5. Če lahko država članica na podlagi prejšnjih analiz stroškov, predloženih kot del poročila iz člena 6, dokaže, da nekateri ukrepi/svežnji/variante še zdaleč niso stroškovno optimalni, jih lahko izključi iz izračuna. Vendar je treba take ukrepe/svežnje/variante ponovno pregledati pri naslednjem pregledu izračunov.
 6. Izbrani ukrepi za energetske učinkovitost in ukrepi, ki temeljijo na obnovljivih virih energije, ter svežnji/variante morajo biti v skladu z osnovnimi zahtevami za gradbene objekte, ki so določene v Prilogi I k Uredbi (EU) št. 305/2011 in ki jih določijo države članice. Skladni morajo biti tudi z ravnmi kakovosti zraka in notranjega udobja v skladu s standardom CEN 15251 o kakovosti zraka v zaprtih prostorih ali enakovrednimi nacionalnimi standardi. Če ukrepi prinašajo različne ravni udobja, je treba to upoštevati pri izračunih.
3. IZRAČUN POVPRŠEVANJA PO PRIMARNI ENERGIJI, KI IZHAJA IZ UPORABE TAKIH UKREPOV IN SVEŽNJEV UKREPOV V REFERENČNI STAVBI
1. Energetska učinkovitost se izračuna v skladu s skupnim splošnim okvirom iz Priloge I Direktive 2010/31/EU.
 2. Države članice izračunajo energetske učinkovitost ukrepov/svežnjev/variant, tako da za nacionalno določeno tlorisno površino najprej izračunajo energijo, potrebno za ogrevanje in hlajenje. Nato se izračuna energija, dobavljena za ogrevanje, hlajenje in prezračevanje prostorov, toplo sanitarno vodo in sisteme razsvetljave.
 3. Energija, proizvedena na mestu, se odšteje od povpraševanja po primarni energiji in dobavljene energije.
 4. Države članice izračunajo porabo primarne energije s pretvorbene faktorji primarne energije, določenimi na nacionalni ravni. Pretvorbene faktorje primarne energije sporočijo Komisije v poročilu iz člena 6 te uredbe.
 5. Države članice uporabljajo:
 - (a) bodisi ustrezne veljavne standarde CEN za izračun energetske učinkovitosti;
 - (b) ali enakovredno nacionalno metodo izračunavanja, če je ta v skladu s členom 2(4) in Prilogo I k Direktivi 2010/31/EU.
 6. Rezultati energetske učinkovitosti so za namen stroškovno optimalnega izračuna izraženi v kvadratnih metrih uporabne tlorisne površine referenčne stavbe ter se nanašajo na povpraševanje po primarni energiji.

4. IZRAČUN SKUPNIH STROŠKOV V SMISLU NETO SEDANJE VREDNOSTI ZA VSAKO REFERENČNO STAVBO

4.1 Stroškovne kategorije

Države članice določijo in opišejo naslednje ločene stroškovne kategorije, ki se uporabljajo:

- (a) *Začetni stroški naložb.*
- (b) *Tekoči stroški.* Ti vključujejo stroške periodične zamenjave elementov stavbe in po potrebi lahko vključujejo zasluzke od proizvedene energije, ki jih države članice lahko upoštevajo pri finančnem izračunu.
- (c) *Stroški energije.* Ti stroški izražajo skupne stroške energije, vključno s ceno energije, tarifami zmogljivosti in tarifami omrežja.
- (d) *Stroški odstranjevanja,* če je ustrezno.

Za izračun na makroekonomski ravni, države članice poleg tega določijo stroškovno kategorijo.

- (e) *Stroški emisij toplogrednih plinov.* Ti stroški izražajo količinsko opredeljene, denarno izražene in diskontirane operativne stroške CO₂, ki izhajajo iz emisij toplogrednih plinov v tonah ekvivalenta CO₂ v obdobju izračuna.

⁽¹⁾ UL L 140, 5.6.2009, str. 16.

4.2 Splošna načela za izračun stroškov

1. Države članice lahko pri načrtovanju razvoja cen energije uporabljajo napovedi razvoja cen energije iz Priloge II k tej uredbi za nafto, plin, premog in elektriko, začetni pa morajo s povprečnimi absolutnimi cenami energije (izraženimi v eurih) za te vire energije v letu izvedbe izračuna.

Države članice oblikujejo nacionalne napovedi razvoja cen energije tudi za druge nosilce energije, ki se v velikem obsegu uporabljajo v njihovem regionalnem/lokalnem kontekstu, če je ustrezno, pa tudi za konične tarife. Komisiji sporočijo načrtovana cenovna gibanja in sedanje deleže različnih nosilcev energije pri uporabi energije v stavbah.

2. V izračun stroškov lahko vključijo tudi učinek (pričakovanih) prihodnjih cenovnih gibanj na druge stroške, razen stroškov energije, stroške zamenjave elementov stavbe v obdobju izračuna, in stroške odstranjevanja, če je ustrezno. Cenovna gibanja, tudi v okviru inovacij in prilagoditev tehnologij, je treba upoštevati pri pregledovanju in posodabljanju izračunov.
3. Podatki o stroških za stroškovne kategorije od a) do d) so tržno usmerjeni in usklajeni v smislu lokacije in časa. Stroški morajo biti izraženi z dejansko vrednostjo in morajo izključevati inflacijo. Stroški se ocenijo na ravni države.
4. Pri določanju skupnih stroškov ukrepa/svežnja/variante se lahko izpustijo:
 - (a) stroški, ki veljajo za vse ocenjene ukrepe/svežnje/variante;
 - (b) stroški, povezani z elementi stavbe, ki ne vplivajo na energetska učinkovitost stavbe.

Pri izračunu skupnih stroškov je treba v celoti upoštevati vse druge stroške.

5. Preostala vrednost se določi na podlagi linearne amortizacije začetnih stroškov naložb ali stroškov zamenjave danega elementa stavbe do konca obdobja izračuna, diskontiranih na začetek obdobja izračuna. Doba amortizacije se določi na podlagi ekonomske življenjske dobe stavbe ali elementa stavbe. Preostale vrednosti elementov stavb je treba morda popraviti zaradi stroškov njihove odstranitve iz stavbe na koncu ocenjenega ekonomskega življenjskega cikla stavbe.
6. Stroški odstranjevanja se po potrebi diskontirajo in se lahko odštejejo od končne vrednosti. Morda jih je treba najprej diskontirati za nazaj od ocenjene ekonomske življenjske dobe do konca obdobja izračuna in v drugem koraku diskontirati za nazaj do začetka obdobja izračuna.
7. Na koncu obdobja izračuna se za določitev končnih stroškov med ocenjenim ekonomskim življenjskim ciklom stavbe upoštevajo stroški odstranjevanja (kadar se uporabljajo) ali preostala vrednost komponent in elementov stavbe.
8. Države članice upoštevajo obdobje izračuna 30 let za stanovanjske in javne stavbe ter obdobje izračuna 20 let za poslovne, nestanovanjske stavbe.
9. Države članice so pozvane k uporabi Priloge A k standardu EN 15459 o ekonomskih podatkih za elemente stavb pri določanju ocenjenih ekonomskih življenjskih dob za te elemente stavb. Če so opredeljene druge ocenjene ekonomske življenjske dobe za elemente stavb, jih je treba sporočiti Komisiji kot del poročila iz člena 6. Države članice določijo ocenjeni ekonomski življenjski cikel stavbe na nacionalni ravni.

4.3 Izračun skupnih stroškov za finančni izračun

1. Pri določanju skupnih stroškov ukrepa/svežnja/variante za finančni izračun so ustrezne cene, ki jih je treba upoštevati, cene, ki jih plača uporabnik, skupaj z vsemi veljavnimi davki, vključno z DDV in dajatvami. V najboljšem primeru se v izračun vključijo tudi subvencije, ki so na voljo za različne variante/svežnje/ukrepe, vendar se države članice lahko odločijo, da subvencij ne upoštevajo, pri čemer pa morajo zagotoviti, da v tem primeru izvzamejo subvencije in sheme pomoči za tehnologije, prav tako tudi morebitne subvencije za cene energije.
2. Skupni stroški za stavbe in elemente stavb se izračunajo tako, da se seštejejo različne vrste stroškov z upoštevano diskontno stopnjo, in sicer z uporabo diskontnega količnika, tako da se izrazijo v smislu vrednosti v začetnem letu, ki ji je dodana diskontirana preostala vrednost, kot sledi:

$$C_g(\tau) = C_I + \sum_j \left[\sum_{i=1}^{\tau} (C_{a,i}(j) \times R_d(i)) - V_{f,\tau}(j) \right]$$

pri čemer:

τ pomeni obdobje izračuna

$C_g(\tau)$ pomeni skupne stroške (ki se nanašajo na začetno leto τ_0) v obdobju izračuna

- C_1 pomeni začetne stroške naložb za ukrep ali niz ukrepov j
- $C_{a,i}(j)$ pomeni letne stroške v letu i za ukrep ali niz ukrepov j
- $V_{f,\tau}(j)$ pomeni preostalo vrednost ukrepa ali niza ukrepov j na koncu obdobja izračuna (diskontirano na začetno leto τ_0).
- $R_d(i)$ pomeni diskontni količnik za leto i na podlagi diskontne stopnje r , ki jo je treba izračunati kot:

$$R_d(p) = \left(\frac{1}{1 + r/100} \right)^p$$

Če p pomeni število let od začetnega obdobja in r pomeni realno diskontno stopnjo.

- Države članice po izvedbi analize občutljivosti na vsaj dveh različnih stopnjah, ki jih same izberejo, določijo diskontno stopnjo, ki se uporablja za finančne izračune.

4.4 Izračun skupnih stroškov za makroekonomski izračun

- Pri določanju skupnih stroškov za makroekonomski izračun ukrepa/svežnja/variante je treba upoštevati ustrezne cene brez vseh veljavnih davkov, DDV, dajatev in subvencij.
- Pri določanju skupnih stroškov na makroekonomski ravni ukrepa/svežnja/variante je treba poleg stroškovnih kategorij iz točke 4.1 vključiti novo stroškovno kategorijo, tj. stroške emisij toplogrednih plinov, tako da je prilagojena metodologija skupnih stroškov kot sledi:

$$C_g(\tau) = C_1 + \sum_j \left[\sum_{i=1}^{\tau} (C_{a,i}(j)R_d(i) + C_{c,i}(j)) - V_{f,\tau}(j) \right]$$

pri čemer:

$C_{c,i}(j)$ pomeni strošek ogljika za ukrep ali niz ukrepov j med letom i :

- Države članice izračunajo nakopičene stroške ogljika ukrepov/svežnjev/variant v obdobju izračuna, tako da vsoto letnih emisij toplogrednih plinov pomnožijo s pričakovanimi cenami na tono ekvivalenta CO₂ pravic do emisije toplogrednih plinov, izdanih v vsakem letu, pri čemer na začetku do leta 2025 uporabijo minimalno spodnjo mejo najmanj 20 EUR na tono ekvivalenta CO₂ pravic do emisij toplogrednih plinov, 35 EUR do leta 2030 in 50 EUR po letu 2030 v skladu s trenutnimi scenariji cen ogljika ETS (merjeno v realnih in stalnih cenah v EUR leta 2008, kar je treba prilagoditi datumom izračuna in izbrani metodologiji). Pri vsakem pregledu stroškov optimalnih izračunov se upoštevajo posodobljeni scenariji.
 - Države članice po izvedbi analize občutljivosti na vsaj dveh različnih stopnjah, od katerih je ena 3 %, izraženo realno, določijo diskontno stopnjo, ki se uporablja za makroekonomske izračune.
5. IZVEDBA ANALIZE OBČUTLJIVOSTI ZA VHODNE PODATKE O STROŠKIH, VKLJUČNO S CENAMI ENERGIJE
- Namen analize občutljivosti je ugotoviti najpomembnejše parametre stroškovno optimalnega izračuna. Države članice izvedejo analizo občutljivosti na diskontnih stopnjah ob uporabi najmanj dveh diskontnih stopenj, izraženih realno za makroekonomski izračun, in dveh stopenj za finančni izračun. Ena izmed diskontnih stopenj, ki se uporablja za analizo občutljivosti za makroekonomski izračun, je 3 %, izraženo realno. Države članice izvajajo analizo občutljivosti na scenarijih razvoja cen energije za vse nosilce energije, ki se v njihovem nacionalnem okviru v velikem obsegu uporabljajo v stavbah. Priporočljivo je, da se analiza občutljivosti razširi tudi na druge bistvene vhodne podatke.
6. IZPELJAVA STROŠKOVNO OPTIMALNE RAVNI ENERGETSKE UČINKOVITOSTI ZA VSAKO REFERENČNO STAVBO
- Države članice za vsako referenčno stavbo primerjajo rezultate skupnih stroškov, izračunanih za različne ukrepe za energetske učinkovitost in ukrepe, ki temeljijo na obnovljivih virih energije, ter za svežnje/variante teh ukrepov.
 - V primerih, ko rezultat stroškovno optimalnih izračunov pokaže enake skupne stroške za različne ravni energetske učinkovitosti, se države članice spodbujajo, da za osnovo primerjave z obstoječimi minimalnimi zahtevami glede energetske učinkovitosti uporabijo zahteve, ki pripomorejo k manjši uporabi primarne energije.

-
3. Ko je sprejeta odločitev, ali bo makroekonomski ali finančni izračun postal nacionalno merilo, se izračunajo povprečja izračunanih stroškovno optimalnih ravni energetske učinkovitosti za vse uporabljene referenčne stavbe skupaj, da jih je mogoče primerjati s povprečji obstoječih zahtev glede energetske učinkovitosti za iste referenčne stavbe. Na podlagi tega je mogoče izračunati vrzel med obstoječimi zahtevami glede energetske učinkovitosti in izračunanimi stroškovno optimalnimi ravni.
-

PRILOGA II

Informacije o ocenjenem dolgoročnem razvoju cen energije

Države članice lahko za namen izračunov upoštevajo ocenjena gibanja cen goriva in elektrike, ki jih Evropska komisija pripravi in posodablja dvakrat letno. Te posodobitve so na voljo na naslednji spletni strani: http://ec.europa.eu/energy/observatory/trends_2030/index_en.htm

Ta gibanja je mogoče ekstrapolirati do leta 2030 in dlje, dokler niso na voljo dolgoročne napovedi.

Informacije o ocenjenem dolgoročnem razvoju cen ogljika

Od držav članic se zahteva, da za svoje makroekonomske izračune uporabljajo minimalno spodnjo mejo projekcij cen ogljika ETS v referenčnem scenariju Komisije do leta 2050, pri čemer se predpostavlja izvajanje obstoječe zakonodaje, ne pa dekarbonizacija (prva vrstica spodnje tabele): s projekcijami se trenutno domneva, da je cena na tona 20 EUR do leta 2025, 35 EUR do leta 2030 in 50 EUR po letu 2030, merjeno v realnih in stalnih cenah v EUR leta 2008, kar je treba prilagoditi datumom izračuna in izbrani metodologiji (glej tabelo spodaj). Posodobljeni scenariji o cenah ogljika, ki jih je določila Komisija, se upoštevajo vsakič, ko se izvede ocena stroškovno optimalnih izračunov.

Razvoj cen ogljika*	2020	2025	2030	2035	2040	2045	2050
Referenca (fragmentni ukrepi, referenčne cene fosilnih goriv)	16,5	20	36	50	52	51	50
Učinkovita tehnologija (globalni ukrepi, nizke cene fosilnih goriv)	25	38	60	64	78	115	190
Učinkovita tehnologija (fragmentni ukrepi, referenčne cene fosilnih goriv)	25	34	51	53	64	92	147

Vir: Priloga 7.10 <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=SEC:2011:0288:FIN:EN:PDF>

PRILOGA III

Obrazec za poročilo, ki ga lahko države članice uporabljajo za poročanje Komisiji v skladu s členom 5(2) Direktive 2010/31/EU in členom 6 te uredbe

1. REFERENČNE STAVBE

- 1.1 Navedite referenčne stavbe za vse kategorije stavb in podatek, kako reprezentativne so za stavbni fond, v obliki tabele 1 (obstoječe stavbe) in tabele 2 (nove stavbe). Dodatne informacije se lahko dodajo v prilogi.
- 1.2 Podajte opredelitev uporabljenih referenčnih površin v vaši državi in kako se izračuna.
- 1.3 Navedite merila za izbiro, uporabljena za opredelitev posameznih referenčnih stavb (tako novih kot obstoječih): npr. statistično analizo glede na uporabo, starost, geometrijo, podnebna območja, stroškovne strukture, gradbeni material itd., pri čemer je treba navesti tudi notranje in zunanje podnebne razmere ter geografsko lokacijo.
- 1.4 Navedite, ali je vaša referenčna stavba vzorčna stavba, virtualna stavba itd.
- 1.5 Navedite spodnje podatke za nacionalni stavbni fond

Tabela 1

Referenčna stavba za obstoječe stavbe (večja prenova)

Za obstoječe stavbe	Geometrija stavbe ⁽¹⁾	Deleži površine oken na ovoju stavbe in oken brez dostopa sonca	Tlorisna površina v m ² , kot se uporablja v gradbenih predpisih	Opis stavbe ⁽²⁾	Opis povprečne gradbene tehnologije ⁽³⁾	Povprečna energetska učinkovitost kWh/m ² , a (pred naložbo)	Zahteve glede ravnih komponent (tipična vrednost)
1. Enodružinske stavbe in podkategorije							
Podkategorija 1							
Podkategorija 2 itd.							
2. Stanovanjski bloki in večdružinske stavbe ter podkategorije							
3. Poslovne stavbe in podkategorije							
4. Druge nestanovanjske kategorije stavb							

⁽¹⁾ S/V (površina/prostornina), usmeritev, površina fasade S/Z//V.

⁽²⁾ Gradbeni material, tipična zračna tesnost (kvalitativna), vzorec uporabe (če je ustrezno), starost (če je ustrezno).

⁽³⁾ Tehnični stavbni sistemi, U-vrednosti elementov stavb, okna — površina, U-vrednost, g-vrednost, zasenčenost, pasivni sistemi itd.

Tabela 2

Referenčna stavba za nove stavbe

Za nove stavbe	Geometrija stavbe (1)	Deleži površine oken na ovoju stavbe in oken brez dostopa sonca	Florisna površina v m ² , kot se uporablja v gradbenih predpisih	Tipična energetska učinkovitost kWh/m ² , a	Zahteve glede ravni komponent
1. Enodružinske stavbe in podkategorije					
Podkategorija 1					
Podkategorija 2 itd.					
2. Stanovanjski bloki in večdružinske stavbe ter podkategorije					
3. Poslovne stavbe in podkategorije					
4. Druge nestanovanjske kategorije stavb					

(1) S/N , površina fasade S/Z / N . Opomba: Usmeritev stavbe lahko v primeru novih stavb že pomeni ukrep za energetska učinkovitost.

Tabela 3

Primer osnovne tabele za poročanje o podatkih v zvezi z energetska učinkovitostjo

		Količina	Enota	Opis
Izračun	metoda in orodja			Kratek opis uporabljene metode izračuna (npr. s sklicem na EN ISO 13790) in opomba v zvezi z uporabljenimi orodji izračuna.
	pretvorbeni faktorji primarne energije			Vrednosti faktorjev pretvorbe dobavljene v primarno energijo (na nosilec energije), uporabljene za izračun.
Podnebne razmere	območje			Ime mesta z navedbo širine in dolžine.
	dnevne stopinje ogrevanja		HDD	Oceniti jih je treba v skladu s standardom EN ISO 15927-6, ki določa obdobje izračuna.
	dnevne stopinje hlajenja		CDD	
	vir podatkovnega niza o podnebjju			Navesti je treba podatkovni niz o podnebjju, ki je bil uporabljen za izračun.
	opis terena			Npr. podeželje, primestno in mestno območje. Navedite, ali je bila upoštevana prisotnost sosednjih stavb ali ne.
Geometrija stavbe	dolžina x širina x višina		m x m x m	Povezana s prostornino ogrevanega/klimatiziranega zraka (EN 13790), pri čemer se za „dolžino“ šteje vodovarna mera fasade, usmerjene proti jugu.

		Količina	Enota	Opis	
število nadstropij			—		
razmerje S/V (površina/prostornina)			m ² /m ³		
razmerje površine oken v primerjavi s celotno površino ovoja stavbe	jug		%		
	vzhod		%		
	sever		%		
	zahod		%		
usmerjenost			°	Azimutni kot južne fasade (odklon od južne smeri fasade, usmerjene proti jugu).	
Notranji dobitki	izkoristek energije v stavbi			V skladu s kategorijami stavb, predlaganimi v Prilogi 1 k Direktivi 2010/31/EU.	
	povprečni toplotni dobitek od stanovalcev			W/m ²	
	posebna električna energija sistema razsvetljave			W/m ²	Skupna električna energija celotnega sistema razsvetljave klimatiziranih prostorov (vse svetilke + kontrolne naprave sistema razsvetljave).
	posebna električna energija električne opreme			W/m ²	
Elementi stavbe	povprečna U-vrednost sten			W/m ² K	Tehtana U-vrednost vseh sten: $U_{stena} = (U_{stena_1} \cdot A_{stena_1} + U_{stena_2} \cdot A_{stena_2} + \dots + U_{stena_n} \cdot A_{stena_n}) / (A_{stena_1} + A_{stena_2} + \dots + A_{stena_n})$; tu so: U_{stena_i} = U-vrednost stene vrste i; A_{stena_i} = celotna površina stene vrste i.
	povprečna U-vrednost strehe			W/m ² K	Podobna kot za stene.
	povprečna U-vrednost kleti			W/m ² K	Podobna kot za stene.
	povprečna U-vrednost oken			W/m ² K	Podobna kot za stene; upoštevati mora toplotni most zaradi ogrodja in ločilnih sten (v skladu s standardom EN ISO 10077-1).
	toplotni mostovi	celotna dolžina		m	
		povprečni linearni toplotni prehod		W/mK	
	toplotna zmogljivost na površino enote	zunanj zidovi		J/m ² K	Oceniti jo je treba v skladu s standardom EN ISO 13786.
		notranje stene		J/m ² K	
		plošče		J/m ² K	
	vrsta sistemov senčenja				Npr. sončni roloji, rolete, zavese itd.
povprečna g-vrednost	zasteklitve		—	Skupni prehod sončne energije skozi zasteklitve (za sevanje, pravokotno na zasteklitve), podana je: tehtana vrednost v skladu s površino različnih oken (oceniti jo je treba v skladu z EN 410)	
	zasteklitve + osenčenje		—	Skupni prehod sončne energije skozi zasteklitve in zunanjo napravo za zaščito pred soncem je treba oceniti v skladu s standardom EN 13363-1/-2.	
stopnja infiltracije (menjava zraka na uro)			1/h	Npr. izračunana za razliko v tlaku znotraj/zunaj 50 Pa.	

			Količina	Enota	Opis	
Stavbni sistemi	sistem prezračevanja	menjava zraka na uro		1/h		
		zmogljivost pridobivanja toplote		%		
	zmogljivost ogrevalnega sistema	proizvodnja		%	Oceniti jo je treba v skladu s standardi EN 15316-1, EN 15316-2-1, EN 15316-4-1, EN 15316-4-2, EN 15232, EN 14825 in EN 14511.	
		distribucija		%		
		emisije		%		
		nadzor		%		
	zmogljivost hladilnega sistema	proizvodnja		%	Oceniti jo je treba v skladu s standardi EN 14825, EN 15243, EN 14511 in EN 15232.	
		distribucija		%		
		emisije		%		
		nadzor		%		
	zmogljivost sistema tople sanitarne vode	proizvodnja		%	Oceniti jo je treba v skladu s standardoma EN 15316-3-2 in EN 15316-3-3.	
		distribucija		%		
	Želene vrednosti in urniki stavbe	želena temperatura	zima		°C	Notranja delovna temperatura.
			poletje		°C	
želena vlažnost		zima		%	Notranja relativna vlažnost, če je ustrezno: „Vlažnost ima le neznamenit vpliv na zaznavo toplote in kakovosti zraka v prostorih sedečih stanovalcev“ (EN 15251).	
		poletje		%		
urniki in nadzor delovanja		zasedenost			Predložite opombe ali sklice (standarde EN ali nacionalne standarde itd.) v zvezi z urniki, uporabljenimi za izračun.	
		razsvetljava				
		naprave				
		prezračevanje				
		ogrevalni sistem				
		hladilni sistem				
Potreba po energiji v stavbi ter njena poraba	prispevek (toplotne) energije glavnih izvedenih pasivnih strategij	1. ...		kWh/a	Npr. solarna topla greda, naravno prezračevanje, dnevna svetloba itd.	
		2. ...		kWh/a		
		3. ...		kWh/a		
	energija, potrebna za ogrevanje				kWh/a	Toplota, s katero je treba oskrbeti klimatiziran prostor ali ki jo je treba iz njega odstraniti, da bi se v določenem obdobju vzdrževali želeni temperaturni pogoji.
	energija, potrebna za hlajenje				kWh/a	
	energija, potrebna za zagotavljanje tople sanitarne vode				kWh/a	Toplota, ki jo je treba zagotoviti za potrebno količino tople sanitarne vode, da bi se njena temperatura na prevzemnem mestu zvišala s hladne temperature v omrežju na predhodno nastavljeno temperaturo za dobavljeno vodo.
	energija, potrebna za druge namene (vlaženje, zmanjševanje vlažnosti)				kWh/a	Latentna toplota v vodni pari, s katero je treba prek tehničnega stavbnega sistema oskrbeti klimatiziran prostor ali ki jo je treba iz njega odstraniti, da bi se vzdrževala določena najmanjša ali največja vlažnost v prostoru (če je ustrezno).

		Količina	Enota	Opis	
	energija, potrebna za prezračevanje		kWh/a	Električna energija, dovedena v sistem prezračevanja za transport zraka in pridobivanje toplote (ne vključuje dovedene energije za predgretje zraka), in energija, dovedena v sisteme vlaženja za potrebe vlaženja.	
	poraba energije za notranjo razsvetljava		kWh/a	Električna energija, dovedena v sistem razsvetljave in druge naprave/sisteme.	
	poraba energije za druge namene (naprave, zunanja razsvetljava, pomožni sistemi itd.)		kWh/a		
Proizvodnja energije v stavbi	toplotna energija iz obnovljivih virov energije (npr. toplotni sončni kolektorji)		kWh/a	Energija iz obnovljivih virov (ki se ne izčrpajo s pridobivanjem, kot je sončna energija, energija vetra, vodna energija, obnovljiva biomasa) ali sproizvodnje.	
	električna energija, ki se proizvaja v stavbi in uporablja na kraju samem		kWh/a		
	električna energija, ki se proizvaja v stavbi in izvažna na trg		kWh/a		
Poraba energije	dobavljena energija	električna energija	kWh/a	Energija, izražena na nosilca energije in dobavljena tehničnemu stavbnemu sistemu prek systemske meje za upoštevanje uporabe (ogrevanje, hlajenje, prezračevanje, topla sanitarna voda, razsvetljava, naprave itd.)	
		fosilno gorivo	kWh/a		
		drugo (biomasa, daljinsko ogrevanje/hlajenje itd.)	kWh/a		
	primarna energija			kWh/a	Energija, ki ni bila pretvorjena ali spremenjena.

2. IZBIRA VARIANT/UKREPOV/SVEŽNJEV

- 2.1 V tabeli navedite značilnosti izbranih variant/ukrepov/svežnjev, ki se uporabljajo za stroškovno optimalni izračun. Začnite z najpogostejšimi tehnologijami in rešitvami ter nadaljujte z bolj inovativnimi. Če prejšnji izračuni dokazujejo, da ukrepi še zdaleč niso stroškovno optimalni, ni treba izpolniti tabele, ampak je treba to ločeno sporočiti Komisiji. Uporabite lahko spodnji obrazec, vendar so naštetih primeri zgolj simbolični.

Tabela 4

Ponazoritvena tabela za navedbo izbranih variant/ukrepov

Vsak izračun se mora nanašati na isto raven udobja. Formalno mora vsaka varianta/sveženj/ukrep zagotavljati sprejemljivo udobje. Če boste upoštevali različne ravni udobja, boste izgubili osnovo primerjave.

Ukrep	Referenčni primer	Varianta 1	Varianta 2	Itd.
Izolacija strehe				
Izolacija sten				
Okna	5,7 W/m ² K (opis)	2,7 W/m ² K (opis)	1,9 W/m ² K (opis)	
Delež površine oken celotnega ovoja stavbe				

Referenčna stavba

Ukrep/ sveženj/ variana ukrepov (kot je opisano v tabeli 4)	Potreba po energiji		Poraba energije					Dobavljena energija glede na vir	Potreba po primarni energiji v kWh/m ² , a	Zmanjšanje primarne energije v primerjavi z referenčno stavbo
	za ogrevanje	za hlajenje	ogrevanje	hlajenje	prezračevanje	topla sani- tarna voda	razsvetljava			

Izpolnite eno tabelo za vsako referenčno stavbo.

Poročanje je lahko omejeno na najpomembnejše ukrepe/sveženje, vendar je treba navesti, koliko izračunov je bilo izvedenih. Če prejšnji izračuni dokazujejo, da ukrepi še zdaleč niso stroškovno optimalni, ni treba izpolniti tabele, ampak je treba to ločeno sporočiti Komisiji.

3.2.2 Povzetek pretvorbene faktorjev za primarno energijo, uporabljenih v državi, predložite v ločeni tabeli.

3.2.3 Dobavljeno energijo na nosilca energije navedite v dodatni tabeli.

4. IZRAČUN SKUPNIH STROŠKOV

4.1 Skupne stroške za vsako varianto/sveženj/ukrep izračunajte na podlagi naslednjih tabel, ki se nanašajo na scenarije nizkih, srednjih ali visokih cen energije. Izračun stroškov za referenčno stavbo mora zajemati 100 %.

4.2 Navedite vir uporabljenega razvoja cen energije.

4.3 Navedite uporabljeno diskontno stopnjo za finančni in makroekonomski izračun ter rezultat analize občutljivosti za najmanj dve različni obrestni meri.

Tabela 6

Izhodni podatki in izračuni skupnih stroškov

Izpolnite tabelo za vsako referenčno stavbo po enkrat za makroekonomski in enkrat za finančni izračun. Podatke o stroških vnesite v nacionalni valuti.

Varianta/ sveženj/ ukrep, kot je določeno v tabeli 5	Začetni stroški naložb (nanašajo se na začetno leto)	Letni tekoči stroški		Obdobje izračuna ⁽¹⁾ 20, 30 let	Stroški emisij toplo- grednih plinov (samo za makroeko- nomski izračun)	Preostala vrednost	Diskontna stopnja (različni stopnji za makroeko- nomski in finančni izračun)	Ocenjena ekonomska življenjska doba	Stroški odstranje- vanja (kadar se uporabljajo)	Izračun skupnih stroškov
		Letni stroški vzdrževanja	Operativni stroški							

⁽¹⁾ Za stanovanjske in javne stavbe se upošteva obdobje izračuna 30 let, za poslovne, nestanovanjske stavbe pa vsaj 20 let.

⁽²⁾ V primeru zamenjave komponent v obdobju izračuna je treba upoštevati učine (pričakovanih) prihodnjih cenovnih gibanj.

4.4 Navedite vhodne parametre, uporabljene za izračun skupnih stroškov (npr. stroškov dela, stroškov tehnologije itd.).

4.5 Izvedite izračun na podlagi analize občutljivosti za glavne stroške in stroške energije ter uporabljeno diskontno stopnjo za makroekonomski in finančni izračun. Za vsako vrsto stroškov uporabite posebno tabelo, kot je tabela zgoraj.

4.6 Navedite predvideni strošek emisij toplogrednih plinov za makroekonomske izračune.

5. STROŠKOVNO OPTIMALNA RAVEN ZA REFERENČNE STAVBE
- 5.1 Navedite ekonomsko optimalno raven energetske učinkovitosti v primarni energiji (kWh/m^2 leto ali, če se upošteva pristop na ravni sistema, v ustrezni enoti, npr. v U-vrednosti) za vsak primer referenčne stavbe in označite, ali je stroškovno optimalna raven izračunana na makroekonomski ali finančni ravni.
6. PRIMERJAVA
- 6.1 Če je razlika velika, navedite razlog, ki utemeljuje vrzel, ter tudi načrt z ustreznimi ukrepi za zmanjšanje razlike, če vrzeli ni mogoče (v celoti) utemeljiti.

Tabela 7

Primerjalna tabela za nove in obstoječe stavbe

Referenčna stavba	Stroškovno optimalni razpon/raven (od-do) kWh/m^2 , a (če se upošteva pristop komponente, v ustrezni enoti)	Veljavne zahteve za referenčne stavbe kWh/m^2 , a	Vrzel

Utemeljitev vrzeli:

Načrt za zmanjšanje vrzeli, ki je ni mogoče utemeljiti:

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 245/2012

z dne 20. marca 2012

o spremembi Uredbe (ES) št. 1187/2009 glede izvoza mleka in mlečnih izdelkov v Dominikansko republiko

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ⁽¹⁾ ter zlasti člena 170 in člena 171(1) v povezavi s členom 4 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Člen 27 Uredbe Komisije (ES) št. 1187/2009 z dne 27. novembra 2009 o posebnih podrobnih pravilih za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 glede izvoznih dovoljenj in izvoznih nadomestil za mleko in mlečne izdelke ⁽²⁾ določa, da se v okviru izvoznih kvot za mleko v prahu, ki jih je odprla Dominikanska republika, prednost daje izdelkom, ki sodijo pod posebne oznake proizvodov iz nomenklature za izvozna nadomestila. Ta omejitev je bila uvedena, da bi se preprečilo preveliko število zahtevkov za dovoljenja, ki bi lahko povzročili razdrobljenost trga in nevarnost za izvoznike Unije, da izgubijo tržni delež.

(2) Količine, za katere so bili vloženi zahtevki za kvotno leto 2011/2012, so bile prvič nižje od razpoložljivih količin kvot. V takšnem primeru je primerno preostale količine dodeliti vlagateljem zahtevkov, ki bi želeli pridobiti večje količine od zaprosenih, pod pogojem, da se varščina ustrezno poveča.

(3) Da bi povečevali uporabo kvot v naslednjih letih, je primerno razširiti obseg zahtevkov za dovoljenja na vse proizvode, ki jih zajema tarifna kvota, določena v Sporazumu o gospodarskem partnerstvu med državami CARIFORUMA na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani ⁽³⁾, katerega podpis in začasna uporaba sta bila odobrena s Sklepom Sveta 2008/805/ES ⁽⁴⁾. Poleg tega se glede veljavnosti uvoznih dovoljenj odstopanje, določeno v členu 6(2) Uredbe (ES) št. 1187/2009, ne sme omejiti le na proizvode, ki pripadajo kategoriji proizvodov, navedeni v Prilogi I k Uredbi, temveč jo je treba razširiti na katere koli druge proizvode, ki so zajeti v tarifni kvoti.

(4) Ker so od leta 2008 izvozna nadomestila določena na 0, morajo biti v zahtevkih za izvozna dovoljenja in v

izvoznih dovoljenjih namesto oznak proizvodov nomenklature za nadomestila navedene oznake kombinirane nomenklature. Zadevne določbe bi bilo treba ustrezno prilagoditi.

(5) Komisija mora za dobro upravljanje prejeti obvestilo o količini, za katero so bila izdana dovoljenja, pred 31. avgustom. Po drugi strani pa je obvestilo o dodeljenih količinah odveč in se lahko odpravi.

(6) Člen 28(3)(a) Uredbe (ES) št. 1187/2009 določa, da so zahtevki za izvozna dovoljenja sprejemljivi, če vlagatelji položijo varščino v skladu s členom 9 Uredbe. Izjema glede uporabe člena 9 Uredbe, določena v členu 33(1) Uredbe, je torej neskladna.

(7) Uredbo Sveta (ES) št. 1187/2009 je zato treba ustrezno spremeniti.

(8) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za skupno ureditev kmetijskih trgov –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 1187/2009 se spremeni:

1. V členu 27(2) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Zahtevki za dovoljenja se lahko vložijo za vse proizvode z oznakami KN 0402 10, 0402 21 in 0402 29.“

2. V členu 28(3) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Zahtevki so sprejemljivi, če se na oznako proizvoda kombinirane nomenklature vloži samo en zahtevek za izvozno dovoljenje in če so vsi zahtevki vloženi sočasno pri pristojnem organu ene same države članice.“

3. Člen 31 se spremeni:

(a) Prvi pododstavek odstavka 1 se nadomesti z naslednjim:

„Najpozneje peti delovni dan po izteku roka za vložitev zahtevkov za dovoljenja države članice za vsakega od obeh delov kvote in za vsako oznako proizvoda kombinirane nomenklature Komisiji sporočijo količine, vključene v zahtevke za dovoljenja, ali, kadar je to primerno, da zahtevki niso bili vloženi.“

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 318, 4.12.2009, str. 1.

⁽³⁾ UL L 289, 30.10.2008, str. 3.

⁽⁴⁾ UL L 289, 30.10.2008, str. 1.

(b) V odstavku 2 se tretji in četrti pododstavek nadomestita z naslednjim:

„Če je zaradi uporabe koeficienta dodeljevanja količina na vlagatelja manjša od 20 ton, lahko vlagatelji umaknejo svoje zahteve. Take primere sporočijo pristojnim organom v treh delovnih dneh po objavi sklepa Komisije. Varščina se takoj sprostí. Pristojni organ v osmih delovnih dneh po objavi sklepa Komisiji sporoči količine, razčlenjene po oznakah proizvoda kombinirane nomenklature, za katere so bili zahtevki umaknjeni in je bila sproščena varščina.

Kadar so zahtevki za dovoljenja vloženi za količine proizvodov, ki ne presegajo kvot iz člena 28(1), Komisija dodeli preostale količine v sorazmerju z zaprosenimi količinami z določitvijo koeficienta dodeljevanja. Znesek, dobljen z uporabo koeficienta, se zaokroži na najbližji kilogram. Nosilci dejavnosti pristojni organ obvestijo o dodatni količini, ki jo sprejmejo, v enem tednu od objave koeficienta dodeljevanja. Položena varščina se ustrezno poviša.“

4. Člen 32 se spremeni:

(a) V odstavku 1 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Države članice najpozneje do konca februarja za vsakega od obeh delov kvote iz člena 28(1) Komisiji sporočijo količine, za katere niso bila izdana dovoljenja, razčlenjene po oznakah proizvoda kombinirane nomenklature.“

(b) V odstavku 2 se doda naslednji pododstavek:

„Za namen člena 6(2) je izvozno dovoljenje veljavno tudi za proizvode, ki se uvrščajo v oznake iz prvega pododstavka člena 27(2).“

(c) Odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Države članice najpozneje do 31. avgusta vsako leto za vsakega od obeh delov kvote iz člena 28(1) in za obdobje preteklih 12 mesecev iz člena 28(1) Komisiji sporočijo spodaj navedene količine, razčlenjene po oznakah proizvoda kombinirane nomenklature:

— količine, za katere dovoljenja niso bila izdana ali so bila preklicana,

— izvožene količine.“

5. Člen 33(1) se nadomesti z naslednjim:

„1. Poglavje II se uporablja z izjemo členov 7 in 10.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od kvotnega leta 2012/2013.

Uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. marca 2012

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 246/2012**z dne 20. marca 2012****o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ⁽¹⁾,ob upoštevanju Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 543/2011 z dne 7. junija 2011 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 za sektorja sadja in zelenjave ter predelanega sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 136(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Izvedbena uredba (EU) št. 543/2011 na podlagi izida večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, po katerih Komisija določi standardne

vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XVI k tej uredbi.

(2) Standardna uvozna vrednost se izračuna vsak delovni dan v skladu s členom 136(1) Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 ob upoštevanju spremenljivih dnevnih podatkov. Zato bi morala ta uredba začeti veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Standardne uvozne vrednosti iz člena 136 Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. marca 2012

Za Komisijo
V imenu predsednika

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 157, 15.6.2011, str. 1.

PRILOGA

Standardne uvozne vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)		
Tarifna oznaka KN	Oznaka tretje države ⁽¹⁾	Standardna uvozna vrednost
0702 00 00	IL	139,1
	JO	64,0
	MA	49,0
	TN	98,4
	TR	98,3
	ZZ	89,8
0707 00 05	JO	183,3
	TR	157,2
	ZZ	170,3
0709 91 00	EG	76,0
	ZZ	76,0
0709 93 10	JO	225,1
	MA	60,5
	TR	129,2
	ZZ	138,3
0805 10 20	EG	51,8
	IL	76,4
	MA	51,2
	TN	57,9
	TR	68,9
	ZZ	61,2
0805 50 10	EG	43,8
	TR	53,3
	ZZ	48,6
0808 10 80	AR	89,5
	BR	82,5
	CA	125,0
	CL	101,6
	CN	103,4
	MK	31,8
	US	164,1
	UY	74,9
	ZA	119,9
	ZZ	99,2
0808 30 90	AR	94,3
	CL	124,6
	CN	63,0
	ZA	91,6
	ZZ	93,4

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 247/2012

z dne 20. marca 2012

o izdaji uvoznih dovoljenj na podlagi zahtevkov, vloženih v prvih sedmih dneh marca 2012 v okviru tarifne kvote za visokokakovostno goveje meso, ki se upravlja Uredba (ES) št. 620/2009

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ⁽¹⁾,ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1301/2006 z dne 31. avgusta 2006 o določitvi skupnih pravil za upravljanje uvoznih tarifnih kvot za kmetijske proizvode, ki se upravljajo s sistemom uvoznih dovoljenj ⁽²⁾, in zlasti člena 7(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Komisije (ES) št. 620/2009 z dne 13. julija 2009 o upravljanju uvozne tarifne kvote za visokokakovostno goveje meso ⁽³⁾ določa podrobna pravila za vložitev zahtevkov in izdajo uvoznih dovoljenj.
- (2) Člen 7(2) Uredbe (ES) št. 1301/2006 določa, da je treba v primerih, kadar količine, zajete v zahtevkih za izdajo

dovoljenja, presegajo količine, ki so na voljo za obdobje kvote, določiti koeficient dodelitve za količine, zajete v posameznem zahtevku za izdajo dovoljenja. Zahtevki za uvozna dovoljenja, vložen v skladu s členom 3 Uredbe (ES) št. 620/2009 med 1. in 7. marca 2012, presegajo količine, ki so na voljo. Zato je treba določiti koeficient dodelitve in v kakšnem obsegu se lahko izdajo uvozna dovoljenja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Zahtevki za uvozna dovoljenja iz kvote z zaporedno številko 09.4449, vložen med 1. in 7. marca 2012, v skladu s členom 3 Uredbe (ES) št. 620/2009, se pomnožijo s koeficientom dodelitve 0,385109 %.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. marca 2012

Za Komisijo

V imenu predsednika

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.⁽²⁾ UL L 238, 1.9.2006, str. 13.⁽³⁾ UL L 182, 15.7.2009, str. 25.

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 248/2012**z dne 20. marca 2012****o preklicu odložitve vlaganja zahtevkov za uvozna dovoljenja za proizvode v sektorju sladkorja v okviru nekaterih tarifnih kvot**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) (1),

ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 891/2009 z dne 25. septembra 2009 o odprtju in upravljanju nekaterih tarifnih kvot Skupnosti v sektorju sladkorja (2) ter zlasti člena 5(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Vlaganje zahtevkov za uvozna dovoljenja za zaporedno številko 09.4318 je bilo v skladu z Uredbo (ES) št. 891/2009 od 19. januarja 2012 odloženo z Izvedbeno

uredbo Komisije (EU) št. 41/2012 z dne 18. januarja 2012 o odložitvi vlaganja zahtevkov za uvozna dovoljenja za proizvode v sektorju sladkorja v okviru nekaterih tarifnih kvot (3).

(2) Na podlagi uradnih obvestil o neuporabljenih in/ali delno uporabljenih dovoljenjih, so bile količine pod navedeno zaporedno številko ponovno na voljo. Zato je treba odložitev vlaganja zahtevkov preklicati –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Odložitev vlaganja zahtevkov za uvozna dovoljenja za zaporedno številko 09.4318 iz Izvedbene uredbe (EU) št. 41/2012 se preklicuje od 19. januarja 2012.

Člen 2Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. marca 2012

Za Komisijo

V imenu predsednika

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

(1) UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

(2) UL L 254, 26.9.2009, str. 82.

(3) UL L 16, 19.1.2012, str. 40.

Cena naročnine 2012 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 310 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	840 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	200 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaj	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

